

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četr-
letno Din 8.—, inozemsko
Din 64.—

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5

Telefon interurban 113

Cena inseratom: cela
stran Din 1400.—, pol stra-
ni Din 700.—, četrni strani
Din 350.—. Mali oglasi be-
seda Din 1.— stalnim popust

Zopet sprememba vlade.

Beograd, 29. jan.

V Beogradu se v vladi zopet pripravljajo spremembe. Ob priliki krsta drugega kraljevega sina se je izrazila na dvoru želja, da bi tudi Hrvati sodelovali v vladi. Radič je obljubil, da bo vstopil v Vukičevićevo ministrstvo. Na ta način bi v vladi bila zastopana velika večina Srbov (radikalni in Davidovičevi demokrati), Hrvatov (Radičevci) in Slovencev (SLS). Taka vlada bi bila močna in bi štela okoli 260 poslancev. Vpliv take močne vlade bi se poznal posebno na zunaj. Sosednje države, posebno Italijani, bi imeli pred Jugoslavijo večji respekt. Ugled naše močne vlade pa bi bil tudi v tem, da bi lažje dobili posojila, katera potrebuje država za zgradbo novih železnic, cest in za regulacijo rek.

V sredo, dne 25. januarja, je bil Radič torej povabljen, da vstopi s svojimi poslanci v vlado. Začel se je razgovarjati z ministrskim predsednikom o pogojih. Slo se mu je na roko. Določeno je bilo, da dobijo Hrvati tri ministre. Pogoj je bil, da Radič zapusti Pribičeviča, ki je dandanes najbolj nepriljubljena osebnost v naši državi.

Ali Radiča so dobili v roke Pribičevič, Zerjav in še nekateri drugi demokratiški voditelji. Pregovorili so ga, da naj ne gre v vlado, ako ne vzamejo tudi Pribičeviča in Zerjava v pošt. In blebetavi Radič je res nasedel ter je v četrtek, dne 26. januarja zvečer pisal Vukičeviču pismo, v katerem pravi, da brez Pribičeviča — ne vstopi v vlado.

Posebno žalosten ni bil nihče radi tega. Saj je Radič znan, kako zna držati dano besedo. Ali sedanja vladna večina je hotela pokazati dobro voljo, naj bodo tudi Hrvatje zastopani v vladi.

Kaj bo sedaj? Vse se povprašuje: Ali bo vlada padla? Na to vprašanje je težko dati odgovora. Povoda za padec ali odstop sedanje vlade pravzaprav ni. Vlada, v kateri je tudi naša stranka, se resno trudi, da bi zanesla red v državno upravo in da bi izboljšala gospodarstvo. Ker je največ nezadovoljstva v vseh delih države, posebno pa še v Sloveniji, radi nepravilno razdeljenih davkov, je vlada predložila narodni skupščini predlog za izenačenje davkov. Po tem predlogu bi mali in srednji posestniki in obrtniki plačevali v bodoče mnogo manj davkov kot do sedaj. In še druge predloge, ki so potrebni za naš napredek, je vlada pripravila. Razloga za odstop vlade torej ni.

Ali bo Vukičevićevo vlada ostala, bodo odločili te dni Davidovičevi demokrati.

Danes, dne 29. januarja, ko to pišemo, še ni jasno, kaka odločitev bo padla. Ako se bo Davidovič odločil za Pribičeviča in za Radiča, proti Vukičeviču in Korošču, se bo najbrž del njegovih poslancev pod vodstvom Marinkoviča ločil od Davidoviča in ostal v vladi. Ker tudi bosanski muslimani, katere vodi minister Spaho, držijo z Vukičevičem in Koroščem, je skoro nemogoče, da bi mogel Davidovič z Pribičevičem in Radičem dobiti večino poslancev na svojo stran.

Ko bodo naši čitatelji dobili »Slovenskega Gospodarja« v roke, bode kocka že padla!

Kmetje na nova pota.

Sedanji čas je velik čas. Velike korake dela, le veliki zmagujejo. Vse, kar je majhno, je podrejeno in gre v nič.

Sedanji čas je močen čas. Le močni zdržijo. Slabotni propadejo.

Sedanji čas je hiter čas. Napredek in razvoj gre od leta do leta, kakor je šel včasih od stoletja do stoletja. Samo oni, ki morejo slediti tej hitrosti napredka, so v tekočem, drugi ostanejo zadaj in so brez vpliva na to, kako naj se suče kolo časa.

Vsakdo to uvidi, posameznik in celi stanovi, celi narodi. Nihče noče biti majhen, slaboten, nazadnjaški. Vse se organizira. Vse neštete organizacije, ki so se razpredle kakor mreže nad narodi, kažejo to vsesplošno teženje po velikosti, moči in napredku.

Kakor gre to teženje v vsakem oziru, gre seveda tudi v gospodarskem. Zadnjič smo v uvodniku povdarjali važnost mladinskih organizacij, tako hočemo danes pokazati, da je treba kmetom pri nas v Sloveniji na nova pota.

Kmetovanje — v krizi.

Bili so časi, ko je bil kmet vse. Še stojijo kmetski domovi, ki imajo kovačijo, kolarnico, pa še druge prostore, ker je kmet vse doma pripravil, obleko, razne potreščine in orodje. Način kmetskega življenja se je izpremenil. Drugod se dobi že cenejše in boljše blago. Kmet je postal navezan na obrtnike in na trgovce. Doma je moral opustiti vse ono delo in ga nadomestiti z — denarjem. Odkod sedaj denar vzeti? Kmetovalo se je pa večinoma še vse po starem. Le za silo je šlo, a šlo je, ker smo bili v državi, ki je imela veliko industrijo, pa se je dalo še kaj dobiti tudi za drobne reči. Sedaj v novi državi pa je slovenski kmet z dosedanjim načinom kmetovanja prišel v —

krizo. Ni čuda! Naša mala polja, kratke njivice, vse je postalo tako majhno v primeri z bogato in rodovitno Bačko in Baranjo. Šestkrat več da zemlja v teh krajih kot pri nas. Težko je kaj prodati, nima cene. In samo v tem je kriza kmetovanja, ker nima cene to, kar naš kmet prodaja!

Več blaga ali boljše blago?

Kaj bo rešitev našega kmetovanja? Če bi pridelali več blaga, bi kdo mislil. Ponekod se to že da. Še je precej možnosti, da več pridelaj kot si do zdaj. Treba je skrbeti za izboljšanje zemlje, semena, treba je biti gospodarsko napreden. Poznamo veliko kmetov, ki so s svojo pridnostjo in pa z uporabo pametnih gospodarskih nasvetov že precej povišali količino pridelka. Če imaš več, več prodaj in prejmeš več sredstev za druge potreščine. Priznati pa moramo, da se kaka bistvena izprememba pri nas v tem oziru ne bode izvršila, ker se ne more, saj je skoro vsa zemlja in po večini skrbno obdelana.

Pridelujmo — boljše blago!

V Sloveniji vidimo mi rešitev kmetovanja v tem, da bodo nudili kmetje boljše blago, ki bo potem zaradi svoje kakovosti imelo višjo ceno na domačem in na svetovnem tržišču. Vsak kmet bi naj potemtakem delal takole: Za najnujnejšo domačo uporabo prideluje pridelka, kolikor ga more, v ostalem pa se posveti posebno enemu pridelku. Ta poseben pridelek bi naj bil oni, ki je za kraje, ljudi in splošne razmere najbolj priporočila vreden. Tu bi potem kmet dobival višje dohodke za svoje boljše blago! So kraji in kmetje, ki se bodo posebno bavili s hmeljem, zopet drugi z živinorejo, z vinogradništvom, pa še morda s kako drugo panogo kmetskega pridelka. Za dotični pridelek pa bi moral kmet postati zares strokovnjak, da bode dobro razumel pridelovanje, spravljanje in odprodajo svojega boljšega pridelka. To bi sicer bila nova pot našega kmetovanja, ali v danih razmerah drugače ni mogoče, če hočemo rešiti kmetovanje v Sloveniji iz njegove krize.

Kje bodo voditelji za nova pota?

Da ima oblastna skupščina v tem oziru prvo nalogo, se tega sama zaveda. Ne bomo nič posebnega izdali, ako povemo, da je ravno klub SLS v mariborski oblastni skupščini to že premotiral in sklenil sledeče:

Oblastna skupščina ne bo obdržala sedanji način srezkih ekonomov, ki so le zgolj uradniki, pač pa bode namesto tega

upeljala nov način in sicer strokovnjake za posamezne kmetijske stroke. Strokovnjaki, ki se v gotovem vprašanju izpopolnijo, bodo potem, če bodo vestni, najboljši voditelji kmetov na ta nova pota kmetovanja.

Strokovnjaki bodo pa opravili šele eno delo: pridelavo boljšega pridelka. Kmetje sami pa bodo morali poskrbeti za to, da bo to boljše blago dobilo tudi svojo pravo ceno. Zato bodo morali biti v prodajanju teh pridelkov kolikor mogoče svobodni, kar bodo potom svojih zadrug. Zadruga, ki bodo posamezne vrste pridelkov spravljale v denar, bodo v rokah pridelovalcev kmetov. Zadrugarji bodo v tem oziru še imeli polno rok dela, ali hvaležnega ter nujnega dela. Če ne bo naš kmet v odprodaji svojega blaga svoboden po zadru-gah, bo ostala kriza v kljub zboljšanju kmetijskih pridelkov še dalje.

Pa še nekaj nam manjka. Nekaj, kar bomo morali dobiti:

Kmetijska zbornica nam še manjka.

Mnogi poskušajo to kmetijsko zbornico nadomestiti s Kmetijsko družbo, kar pa je zelo slab nadomešček. Za ureditev cen na domačem trgu in za zaščito cen na inozemskem trgu, za zaščito kmetijstva pri sklepanju pogodb z drugimi državami, nam manjka stanovska organizacija, nam manjka kmetijska zbornica. Delavci imajo svojo, obrtniki in trgovci svojo, industriji svojo, kmetje morajo dobiti svojo! O tem je »Narodni gospodar«, glasilo naše Zadrugne zveze, prinesel izpod peresa dr. Basaja zelo dober članek o kmetijskih zbornicah, ki ga bomo priobčili prihodnjic.

Kmetje, čas nas sili, razmere so take, da moramo na nova pota, da bomo veliki in močni, da vzdržimo svoj dom in rod na svoji zemlji!

RAZGOVORI

V vas je prišel Hrvat. Prinesel je platno na rami in ga ponujal. Zvečer so sedli skupaj okrog mize in gospodar ga je povprašal:

»Pa kako vi Hrvati, da tako držite na Radiča, ali ga nič ne poznate?«

Hrvat se je namuznil, pa je dejal: »Znaš što, brate, pa bolje, da pitamo pitanog purana kao jednog mršavog.«

In razvil se je razgovor o Radiču. Radič je bil politik že pred vojno. Seveda je tedaj bil silno vladen. Cesarstvo himno je sam prestavil na hrvaško. Ob prevratu je takoj začel z republiko. Hrvatje, ki so že itak zelo temu udani, da le na besede nekaj dajo, so mu slepo sledili. Radič je sanjaril, da bo s pomočjo zunanjih držav res on kralj ali predsednik Jugoslavije. Potoval je po svetu, doma pa so ta čas njegovi poslanci za pečjo sedeli, centralisti v Beogradu pa so sprejeli centralistično ustavo. Radič je šel celo na Rusko k boljševikom. Ko se je vrnil, mu je njegov sedanji prijatelj pripravil ječo. Iz ječe je šel Radič v pokoro. Da si je to pokoro ohladil, je stopil celo v vlado. Bil je že pri vseh političnih zvezah. V zvezi z radikali, z Davidovičevimi demokrati, z nami, sedaj pa je celo s Pribičevićem.

komur je zaključil svoje politično letanje semintje.«

»Kako mislite o tem, da se je Radič — zvezal s Pribičevićem?«

»Pa to svejedno! On vara sve, vara Vukičevića, pa Davidoviča i Pribacal.«

»Pa vara tudi vas«, je dejal gospodar. »Meni se zdi, da vas še najboljše. Če on pravi, da je vaš seljački zastopnik, le povejte, kaj je naredil za vas?«

»Pa ništa! Pa zato i ništa nije pokvario!«

»Je, je pokvaril, pa še veliko! Da Hrvatje gospodarsko tako trpijo, da so ravno v teh radičevskih krajih kmetje tako gospodarsko odvisni od gospode, je kriv on, ki nič ne dela, ampak se le igra s politiko in z narodom! Pa to nas Slovence še ne bi nič motilo, imejte vi Hrvatje kakor hočete, le to nam ne gre v glavo, da se vam oči ne odpro in da niti sedaj, ko je Radič popolnoma zvezan od demokratiških voditeljev, ne odstopite vi kmetje, da vas ne bo Pribac dobil v svoje roke!«

»Pa nismo za Pribacal!«

»Vemo da ne! Saj so rekli, da vas pride v Zagreb do 50.000, ali prišlo jih niti ni 5000 kmetov. Seveda ena ničla več ali manj, to je vsejedno!«

»Vi ne volite Radiča, imate prav«, se je udal Hrvat.

Gospodar pa je še pristavil: »Radič se mi zdi kot oni možje v vremenski hišici, ki skače na lasu ven in noter, kakor je vreme vlažno. Tudi on skače tako sem in tja in tudi pri njem vpliva — vlaga, ker silno rad pije. Nihče se na njega ne zanesa, nihče ne more z njim sodelovati, pa če bi tudi hotel, hrvaški narod pa, ki mu je doslej zaupal, se bo sedaj, ko ga Radič s seboj vred spravlja v roke svojih lastnih batinašev, bo izpregledal in ga — zapustil!«

In Hrvat je pravil, kako je na Hrvaškem težko ljudem dopovedati resnico, ker nič ne berejo, nimajo časopisov kot pri nas, kjer oni najboljše skozi pride, ki zna najbolje lagati in ljudi za nos vleči!

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Krst kraljeviča. Pretekli četrtek se je vršil krst novorojenega kraljeviča, ki je pri krstu dobil ime Tomislav, to je ime znamenitega hrvaškega kralja, ki je vladal samostojno Hrvaško pred 1000 leti. Kralj je hotel s tem pokazati Hrvatom, da se ravno tako čuti Hrvata kot Srba. Po vsej državi, posebno pa še po Hrvaškem, je to dejstvo vzbudilo veliko veselje. Slovesnosti krsta so se udeležili vsi višji državni, politični in vojaški dostojanstveniki. SLS in slovenski narod je zastopal naš voditelj dr. Anton Korošec. St. Radič je bil navzoč dočim se je zelo opazilo, da je izostal Pribičević.

Skupna seja kluba SLS in radikalnega kluba. Ker je treba kar najbolj nujno in naglo, pa složno delati, da se spravi pod streho zakon o izjednačenju davkov ter državni proračun, sta radikalni klub in naš klub sklenila imeti skupne seje, da se že na sejah nazori obeh dveh prijateljskih klubov razčistijo in da se potem tembolj odločno more nastopiti v skupščini.

To dejstvo je v državi vzbudilo veliko pozornost in splošno odobravanje. »SLS«, tako je rekel dr. Korošec, »je prinesla seboj poštenost, delavnost, iskrenost in sprejema isto tudi od radikalne stranke in njenega kluba.« Tudi mi vidimo v tem sodelovanju dobo trajnih uspehov politike SLS za našo državo in posebej še za Slovenijo.

Pribičević — osovražen! Na shodu v Zagrebu je Pribičević grdo govoril zoper našo armado. Njegov govor so dobesedno prinesli — italijanski časopisi, kar je zelo značilno. V beograjskih krogih pa je Pribičevićev nastop izzval ogromno ogorčenje med vojaškimi krogi, kot celo tudi med njegovimi lastnimi pristaši. Jasno je, da naj bo političen položaj tak ali tak, Pribičević je izključen za daljšo dobo.

Političen dvoboj Davidovič-Marinković gre h kraju. Nemogoče je, da bi kate-rakoli stranka imela dve glavi, dva voditelja, ki vlečeta vsak na svojo stran, kakor se to godi pri Davidovičevi stranki. Dr. Marinković je že dalje časa odločno za trajno sodelovanje z Vukičevićem in Korošcem, pa če to ne gre drugače, tudi na ta način, da se trajno ločita z Davidovičem.

Najnovejše politične dogodke berite na 5. strani današnje številke!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italija snubi Rumunijo. Rumunski zunanji minister Titulescu se je pretekli teden mudil v Rimu in se je razgovarjal z Mussolinijem. Rumuni so po plemenu sorodni Italijanom, zato ni čuda, da so si precej podobni in da so si tudi precej naklonjeni. Rumunijo pa sili položaj, da svojega pravelikega prijateljstva do Italije ne kaže preveč, ker je sicer v nevarnosti od strani drugih držav. Prijateljstvo med tema dvema državama ne bo posebno zanesljivo, ker je Italija prijateljica tudi Madžarski, ki je pa sovražnica Ve like Rumunije. Zato se bo ali to italijansko prijateljstvo, ali pa ono z Madžarsko prej ali slej izkhalo.

Zveza malih držav zoper Madžarsko mora na vsak način nastopiti zaradi znane oboroževanja. Madžari se sedaj zelo trudijo, da bi še Cerkev zapletli v politiko. Ko je prišel te dni nov kardinal Cere-dy iz Rima, so to pokazali. Madžari upajo, da dobijo Habsburžane nazaj in bo njihov kralj nadvojvoda Albreht. Ker pa so nekateri zoper to, bo znala še lepa reč priti iz te politike. Tudi sosednje države, ki so se ustanovile na razvalinah Avstrije, ne bodo kar mirno gledale, da bi Habsburžani zopet zavladali na Madžarskem.

Češka bo res Čehoslovaška. Zadnji čas se je po Slovaškem začela huda borba za ali proti Pragi, kakor da bi še ne bilo odločeno, da ostaneta Češka in Slovaška — ena država. Da imajo tu Madžari svoje roke vmes, je jasno, ker povdarjajo, da je Slovaška madžarska dežela. Slovaki so po večini že toliko uvideli, da ne bodo opustili svoje države in zopet šli pod — Madžarsko. Čehi bodo Slovakom dali obsežno avtonomijo.

Kaj se godi na Ruskem? Zadnja poročila, ki prihajajo iz Rusije, navajajo, da se v Besarabiji upirajo kmetje in da so šli boljševiki s topovi nad nje. Teh poročil ni mogoče pregledati, ali so resnična

ali ne. Rusija razpolaga z močno vojsko, če tudi pravi, da je zoper vojno. To močno vojsko bo uporabljala za osvoboditev Besarabije, ki je zdaj priključena Rumuniji, ali pa zoper domače upornike.

V Avstriji — boj na nož! Nikjer tako, kakor ravno v Avstriji, se vrši boj med socialističnim in našim političnim nazorom. Niso še pozabljeni krvavi dnevi od 15. julija dalje, ko sta se ta dva nazora že udarila na ulicah in je socialistični začasno propadel. Bliža se nov boj. Otvorila ga bo razprava o najemnini.

Svetovna tekmovalca. Amerika in Anglija sta postala zelo odločna nasprotnika in tekmovalca za svetovno nadvlado. Anglija je do zdaj prevladovala na ta način, da je imela v vseh delih sveta velikanske kolonije, ki jih je izžemala. V teh delih sveta pa se zdaj narodi vedno bolj upirajo angleški nadvladi. Če Anglija kolonije izgubi, bo naravnost beraška država.

»Ljubo doma, kdor ga pozna...«

Pismo mladini na deželi.

Naj veljajo te vrstice mladini na kmetih, ki hoče zapustiti domačijo in se seliti v mesta.

V zadnjem času opažamo, da ljudje z dežele neprestano silijo v mesta. Nešteto mladih ljudi išče službe v mestih in sicer z izgovorom: »da bi lažje živel...!«. Da bodo ti ljudje vsaj malo spoznali, kako je dandans s službami v mestih, naj vam priča sledeče:

V Mariboru je danes glasom izkaza uradne »Posredovalnice za delo« nad 1400 ljudi brez službe, brez kruha. In to so po večini družinski očetje! Ako mladi ljudje, ki imajo svoje misli obrnjene v mesto, tega ne verjamejo, naj vprašajo v Mariboru na magistratu ali pri »Borzi dela« in dobili bodo odgovor, ki jih bo naravnost pretresel. Poleg 1400 brezposelnih je v Mariboru okoli 200 družin brez stanovanja. Po drvnicah in drugih šupah stanujejo družine v sredi zime z malimi otroci vred. Mestna občina sicer hvalvredno skrbi za zgradbo hiš, ali premalo ima sredstev, da bi se vsem pomagalo iz strašne bede.

Na stotine ljudi prosjači od hiše do hiše, dasiravno daje mestna občina brezplačno hrano stotinam ubogih revežev. Naši samostani in dobre krščanske hiše storijo, kar morejo, da tešijo revežem glad.

Za vsako službico se naravnost puli in tepe na stotine ljudi. In še hujše bo! Do 1. aprila bo odpuščenih pri financarjih, carinikih in v drugih državnih službah več tisoč oseb.

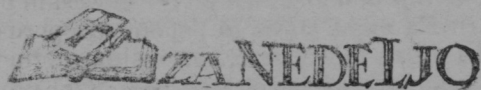
Vse to glasno opominja mladino na deželi: »Ostanite doma! Ljubo doma, kdor ga pozna!«

Pri piscu teh vrstic je bil te dni oče z štirimi malimi otroci. Razcapana mu je bila obleka, otroci pol nagi. Mož pravi: »Ljubi gospod! Usmilite se me! Dajte mi 40 dinarjev, da se peljem z železnico domov. Žena leži v bolnišnici. Otroci že dva dni niso ničesar zaužili. Dela ne dobim. Grem raje zopet nazaj h kmetu za zadnje ga hlapca. Prokleti tisti čas, ko sem zapustil svoj dom in se preselil v mesto...« Groza me je obšla pri pogledu na moža sem njim hrane in denarja za pot nazaj in njegove izgajene nedolžne otroke. Dal

v domačo občino. Moža sem poznal še iz mladih dni. Kot razborit, zal in krepak mladenič je zapustil očetovo hišo... Vrača se izmozgan in kot izgubljena — ovca...

Mladeniči, mladenke! Ne zamerite mi, da vam pišem te opomine. Ko sem lansko leto napisal za »Slovenskega Gospodarja« smiselno enak članek, dobil sem več pisem, v katerih so mi očitali, da ne privoščimo viničarskim in kmetskim fantom in dekletam boljšega, udobnega življenja v mestu...

Mislil pa, da kdor hoče, bo ta članek razumel in ostal doma in ne bode silil v svojo lastno nesrečo, ne bo silil v mesta in fabrike...

Marija z detetom.

Materam za Svečnico.

Pisatelj Förster pripoveduje o materi, ki je pomagala sinčku pri domači nalogi. Povedala mu je nekaj misli, popravila mu je njegove okorne stavke. Med tem prosi deček: »Gospod učitelj nam je prepovedal, da bi si dali pri nalogi pomagati. Če bo vprašal, ali sem napravil sam nalogo, kaj naj rečem?« — »Seveda mu moraš povedati resnico! Pa saj tako ne bode vprašal«, odvrne mati. Ponoči pa je mati mislila na nalogo. Šlo ji je skozi glavo: »Kaj le sem fantu svetovala! Kaj bo v življenju z mojim otrokom, če bode vedno govoril resnico? Smejali se mu bodo, sovražili ga bodo, nikjer ne bode prišel naprej. Kako sem le mogla dati otroku ta nespameten nasvet. Čudno, kako nam stari nauki še vedno silijo na jezik in čisto pozabljamo, da se s temi rečmi v današnjem času ne da več živeti.«

Naloga, ki jo je prinesel deček v šolo, je bila ena najboljših. »Tvoja naloga zasluži prav dobro«, pravi učitelj. Vpraša pa tudi: »Si jo napravil sam?« — »Ne«, odgovori fant, »mati mi je pomagala.« — »Prav, potem dobi tvoja mati prav dobro!«

Ko je pripovedoval deček to doma, mu je mati rekla: »No ja, saj je lepo, da si govoril resnico, pa pravzaprav bi ti ne bilo treba povedati.«

»Mislil sem na tvoje besede: Seveda moraš resnico povedati«, pravi sin.

»Da, saj tudi jaz nisem za laž, pa včasih je že tako, da ni treba resnice govoriti. Drugim nič ne koristiš, sebi pa samo škoduješ.«

Deček je poslušal z odprto dušo in žal mu je bilo, da je bil odkritosrčen. Sam sebi se je zdel nespameten. Ko je dorastel, je postal kupčevalec z vsem. Znano je bilo, da je pri njegovih kupčijah veliko nepoštenega, čeravno mu nikdo ni mogel z zakonom do živga. Mati je imela pri njem brezskrbno, udobno življenje. A mirna in zadovoljna ni bila v tej udobnosti, če je mislila, kako je ta udobnost pridobljena, in če je mislila na dušo svojega sina.

Posebna žalost pa jo je še presunila, ko se je nekoč čisto jasno povedlo, kdo je tega kriv. Nad njeno posteljo je visela stara Marijina slika. Marija drži v naročju svojega otroka, na obrazu se ji vidi veselje, zraven pa tudi globoka žalost. Ve,

da bo otrok, ki ga je spočela od Sv. Duha, odrešenik in križani ob enem. Kot človeška mati čuti v svojem srcu sedméri meč, a kot dekla Gospodova je vesela, da bode njen otrok izpolnil voljo božjo. Ko se je nekega dne ozirala po sobi in so ji oči za trenutek obvisle na tej sliki, ji je naenkrat prišlo veliko spoznanje! Na svojem otroku doživi mati to, kar nosi v globočini svoje duše. Če mati preda svojega otroka Duhu božjemu, ali pa ga preda posvet nemu duhu, to odloči njegovo življenje, to napravi njegovo pravo usodo. Le malo, prav malo mater je, ki bi hotele svojega otroka roditi, predati, vzgojiti čisto za Boga — na celi črti. Tudi jaz sem grešila nad svojim otrokom. S tisto nalogo, s tistim nasvetom, ki sem ga drugi dan svojemu sinu dala, sem ga izročila posvetnemu duhu. In je poklicala svojega sina, mu pokazala podobo Marijino, pa mu rekla: »S tisto nalogo takrat ti nisem prav svetovala.«

Mati! Danes na Svečnico je tudi za tebe trenutek, ko naj bi pogledala na Marijo z otrokom. Kakor je ona šla današnji dan s svojim otrokom v tempelj in ga darovala Bogu, tako si tudi ti enkrat stopala s svojim otrokom v cerkev. Velik, svet je bil ta trenutek! Ko si s svojim otrokom v naročju klečala pred altarjem, zatopljena v globoko molitev, si bila kakor svečenica, ki daruje Bogu veliko daritev. Darovala si Bogu svojega otroka, izrazila si svojo voljo, da naj bo tvoj otrok — božji.

Mati, ali res izvršuješ to svojo daritev? Ali je res vse, kar govoriš svojemu otroku, kar ga učiš, kar mu svetuješ, tako, da vodi otroka k Bogu, tako, da postaja tvoj otrok božji? Ali pri vsem tem misliš, kaj bo iz tvojega otroka tam na koncu njegovega življenja, ali pa samo računaš, kaj bo koristilo tvojemu otroku samo za ta svet, četudi bi bil nezvest Bogu?

Kaj je ona mati, ki si je mislila, kako se bo godilo mojemu otroku, če bo govoril vedno resnico in mu je nasvetovala laž, napravila iz svojega otroka? Navajanje otroka k neresnici, k nečimurnosti, k malim nepoštenostim, k sovraštvu, kakor to odloči usodo otrokovo kaj napravi iz njega! Mati, glej danes na Marijo z detetom in bodi tudi ti taka mati, bodi tudi kot mati dekla Gospodova!

Usoda katoličanov v boljševiški Rusiji.

Kakor znano, se v carski Rusiji katoličanom ni godilo najbolje. Režim jim je nasprotoval, jih oviral, tako marsikateri je moral radi svojega katoliškega prepričanja v Sibirijo. Veliko slabše pa se godi katoliški cerkvi pod boljševiško Rusijo! V spominu je še, kako je bil pred leti umorjen duhovnik Budkovič in kako bi še tudi bila ista usoda zadela nadškofa Cieplaka, ko bi se ne bile potegnile zanj nekatere evropske države. Od tedaj še ni prenehalo preganjanje katoličanov.

Leta 1924 so zaprli 10 katoliških duhovnikov. Naslednje leto jih je moralo zopet precejšnje število v ječe ali pregnanstvo. Med temi je bil tudi Ivan Kovalski, ki je bil dne 2. januarja 1926 v Smolensku ustreljen. Ko so ga pripeljali na morišče, je zaprosil za duhovnika, da bi se spovedal. To so mu gladko odklonili in mu zaukazali, da stopi k stebri, ob kate-

rem so ga hoteli ustreliti. Mučenik dvigne roko, da bi se še zadnjikrat v svojem življenju prekrižal, a mlad boljševik pri-skoči ter mu s sabljo odseka roko, nato mu nekaj strelav konča življenje. L. 1927 so zopet zaprli nad 10 duhovnikov in nekatere mladeniče, ki so se pripravljali za duhovniško službo. Istočasno so pregnali 10 frančiškank, ki so podučevale in vzgajale zapuščene otroke, otroke pa so vtaknili v boljševiške zavode, da jim iztrgajo vero iz mladih src.

Vseh katoličanov latinskega obreda je v celi Rusiji okoli 230.000. Od duhovnikov jih je 150 razkropljenih po krajih izven Rusije, 88 jih je pa v ječah ali v pregnanstvu, ali se pa morajo skrivati pred svojimi preganjalci. Razumljivo je, da v teh razmerah verniki pogrešajo potrebnega poduka, službe božje, zakramen-tov in tolažbe. Pomagal jim je zelo škof Herbingy, ki je kot papežev odposlanec potoval po Rusiji, dokler mu ni namignila boljševiška vlada, da ji je njegovo bi-vanje na Ruskem neprijetno. Ravno tako hudo preganjanje morajo trpeti katoličani vzhodnega obreda, ki jih je tudi ne-kaj na Ruskem. Kako sovražijo vlastodržci na Ruskem katoliško Cerkev, je pa najbolj razvidno iz tega, da so obsodili papeža na smrt in mu poslali smrtno ob-sodbo v Vatikan. Tako mu povračujejo, ker je za velike lakote v Rusiji poslal tja svoje odposlance, da bi vsaj nekoliko o-milil grozno bedo.

V vseh teh žalostnih razmerah pa ka-toličani ne izgubijo poguma, temveč vztrajajo pri svojem prepričanju in de-lajo naprej. Nadškof v Mohilevu, pod či-gar oblastjo so ruski katoličani, vzdržuje izven Rusije dva zavoda, v katerem se vzgajajo duhovniki za Rusijo. Lansko le-to so bili posvečeni 4 mladi duhovniki, ki mislijo iti na težavno in nevarno delo v svojo nesrečno domovino. V Varšavi iz-dajajo tudi katoliški list za Rusijo. Ime-nuje se »Kiteš«, bodri katoličane in se trudi za zedinjenje pravoslavne cerkve s katoliško.

Kakor katoličane, preganja današnji ruski režim tudi pravoslavne in sploh vsako vero. V vsakem kraju imajo orga-nizacijo »kozmomolceva«, to je mladina, ki divja na vse načine proti veri. Izdajajo tudi list »Brezbožnih«, ki blati in pobija na najostudnejši način vero. A vkljub vsemu temu niso veliko dosegli. Res so dobili za enkrat na svojo stran precej mladine delavske, pa tudi kmečke, kate-ri so dovoljevali vsako razuzdanost. Pa ravno radi tega divjanja se je verska za-vest začela zelo močno buditi. Ljudje so z vso odločnostjo stopili na stran prega-njane vere in povsod, tudi med delavsko mladino in v armadi so verski krožki, ki hočejo delati za vero in za versko življe-nje. Ima krščanstvo v sebi nekaj, kar se ne da ubiti, kar vedno na novo oživi ter vleče človeške duše nase. To je Kristus — življenje človeških duš.

Otok Krakatau leži v Sundži ožini med velikima otokoma Java in Sumatra. Og-njenik zadnje dni zopet bruha gorečo la-vo 1200 m na visoko. Te tisočmeterske ognjene stebre spremlja votlo grmenje in morje okrog otoka je silovito razburkano. Vsi znaki ognjenika kažejo, da bi znalo priti do enake nesreče, kakor leta 1883, ki se je pripetila tako-le: Bilo je dne 27. avgusta 1883. Takrat je najvišji vrh tega vulkanskega otoka, Pik Perbuatan, med strašnim bruhanjem razpočil in utonil pod morje. Mesto Batavia na Javi je bilo 36 ur zagrnjeno v popolno temo. Otok je bil posut s pepelom. Najhujši pa je bil morski val, ki je nastal vsled pogreznje-nja vulkana (ognjenika) in je na vseh bližnjih otokih uničil 36.147 človeških bi-tij. Na otoku Java je popolnoma porušil tri mesta in 165 vasi, 132 vasi pa je hudo poškodoval. Razpok so slišali na Filipi-nih in v jugozapadni Avstraliji. Kraka-tauski pepel se je pa razširil po vsem sve-tu, tako da so se od leta 1883 do leta 1886 po vsem svetu opazovali čudni svetlobni pojavi in je bila večerna zarja škrlatasto rdeča. Pepel je vzdignilo 60.000 m visoko in ga je zračni val nesel po vsej zemelj-ski obli. Po nezgodi je ostal od otoka Kra-katau samo južni del z vulkanom Pik Rakata. Preje je znašal obseg otoka 33½ kvadratnih kilometrov, po nezgodi pa sa-mo še 15.

USMRTITEV 17LETNEGA MORILCA.

Amerikanska roka pravice ne pozna šale, ako zaloti kakega morilca in ga tira na odgovor. V državi Ohio je bil te dni usmrčen v Združenih državah Severne le komaj 17letni morilec Floyd Hewitt. Ta morilec je najmlajši, ki je bil doslej usmrčen v Združenih državah Severne Amerike. Sodna obravnava je ugotovila, da je bil ta mladenič vedno miren in po-šten, da pa ga je nekega večera plesna godba, ki jo je poslušal po radiu, spravila v tako spolno razpoloženje, da je udril v sosedno stanovanje, kjer je bila doma sama neka mlada ženska. Ker se je brani-la, je pograbil neko kladivo, ki je bilo slučajno v sobi, ter jo je toliko časa tol-kel, dokler ni bila mrtva.

Revna družina z 22 otroki. V vasi Bas-sel v Belgiji živi revna obitelj Van Hull. Bog je blagoslovil to družino s posebno obilnim zarodom. Žena Van Hulla je ro-dila 21 otrok, ki so vsi živi in zdravi, se-daj pa pričakujejo že 22. dete. Zakonca sta se vzela leta 1903. Skoro vsako leto se jima je rodil en otrok in zadnjemu dete-tu je bila krstna botra sama belgijska kraljica. Družinica Van Hulla živi v zelo skromnih razmerah. Mala hišica tega blagoslovljenega para ima samo tri sobe in tako malo postelj, da spe po trije otro-ci na enem ležišču. Starejši sinovi pa se morajo celo zadovoljiti s počivanjem na seniku.

ZALOSTNI SADOVI BOLJŠEVIŠKE VZGOJE.

V Rusiji se je zgodil ta le vse obsodbe vredni slučaj, ki nam priča, kam dovede mladega človeka brezsrčna in surova — boljševiška vzgoja: V Carskem selu pri Ljeningradu je živela rodbina nekega gimnazijskega profesorja. Imel je ženo in dva sinova. Starejši, nekdanji častnik, je bival kot begunec na Finskem; imel je

26 let. Mlajši je imel 13 let in je bil goje-nec sovjetske šole ter pionir. Starejši brat je vsako leto skrivaj obiskoval starše o božiču: prekoračl je ponoči bližnjo fin-sko mejo, ostal dva, tri dneve na obisku, in odšel nazaj na Finsko, kjer je žagal drva. Več let je imel pri tem srečo. Letos pa so ga takoj po prihodu prijeli policaji in je bil ustreljen takoj po preiskavi, ne da bi prišel pred sodišče. Obupani oče je vprašal mlajšega sina, ali ne ve, kdo je mogel naznaniti njegovega brata. »To pa sem storil jaz!« je odgovoril pionir. »Pri-segel sem, da ne bom prizanesel niti oče-tu ali bratu, če sovražijo socialistično domovino!« — Nesrečni oče je ustrelil iz-dajalskega sina, z drugim strelom iz is-tega revolverja pa sebe. Mati, ki je izgu-bila tekom par ur moža in oba sina, je zblaznela. — Izdajalskega fantiča, ki je priklical toliko gorja nad celo družino, so pokopali boljševiki z velikimi sloves-nostmi, vojaškimi častmi in celo topovi so mu streljali ob odprtem grobu. Bolj-ševiški kolovodje so že res popolnoma ob pamet!

Brat ustrelil nezvestega zaročenca svo-je sestre. V Banjkovcu v Hrvatskem Za-gorju je živel posestnikov sin Josip Tr-čak, ki je bil zaročen s sestro Karla Tr-čka, Veroniko. Te dni pa je Josip brez po-sebnega razloga zapustil svojo zaročenko in se zaročil z drugo. Dan poroke je bil že določen. Zvečer pred poroko se je za-puščena Verona bridko razjokala, kar je brata tako razburilo, da je vzel svojo puško, šel pred hišo nezvestega zaročenca, ter ga poklical na razgovor. Komaj je iz-pregovoril besede: »Zakaj si zapustil mo-jo sestro?« je pomeril s puško na Josipa in sprožil. V trebuh smrtno zadet se je Josip zgrudil na tla in je kmalu nato iz-dihnil.

Nepojasnjeno zastrupljenje. V Zgornji Pristavi blizu Ptuja so se pri družini po-sestnika Horvata, obstoječi iz moža in žene ter petih otrok, pojavili pred nekaj dnevi znaki zastrupljenja. Podlegla sta najprej dva otroka, nato tretji in četrti otrok. Umrli je tudi že gospodar. O vzro-kih zastrupljenja krožijo med ljudmi razne govorice. Nekateri govorijo, da je bila zastrupljena voda iz domačega stu-denca, drugi zopet trdijo, da so Horvato-vi jedli gobe, oziroma, da so se zastrupili s pokvarjenimi klobasami. po drugem pripovedovanju pa so Horvatovi oboleli, ker so jedli zastrupljenega zajca.

Po tolikih letih se vrnil iz ruskega ujet-ništa. Bruno Stapel iz Teltowa pri Pots-damu na Nemškem se je vrnil iz Rusije v domači kraj, potem ko so ga smatrali že 11 let za mrtvega. V vojnem času je bil na ruski fronti ujet in so ga poslali v sibirsko mesto Kansk, kjer se je preživ-ljal kot lekarniški pomočnik. Za časa re-volucije se je prebil do Moskve, kjer so ga hoteli v »Mednarodno vojsko«, ki jo je tvorila mešana družba iz vseh narodov sveta. Ker se ji Stapel ni pridružil, so ga boljševiki zaprli in mu grozili z ustrelit-vijo. Pod pretvezo, da vstopi v vojsko, se mu je posrečilo priti iz zapora in zbežati v belorusko mesto Oršo. Tam se je po-ročil z neko Poljakinjo in se je preživljal dolgo let zopet kot lekarniški pomočnik. Pozneje je prišel do Novgoroda, od tam mu je pomagal nemški konzulat v Ljenin gradu domov kamor je prispel z ženo in dvema otrokoma.

NOVICE

NAJVEČJI OGNJENIK ZOPET BRUHA.

Otok Krakatau ima tudi ognjenik rav-no istega imena, ki je največji na svetu.

STIRIDESETLETNICA ŽUPNIKO-VANJA.

Izvanredno redek jubilej, ki ga je obhajal zadnjo nedeljo, dne 29. januarja, naš velezaslužni mil. g. zlatomašnik, č. kanonik Martin Meško kot 40letni župnik pri Kapeli, smo proslavili na dostojen način, kakor je bilo gotovo Bogu dopadljivo in v vzpodbudo ljudem. V soboto popoldne so se mu prvi poklonili s primerno pesmijo ter ljubezen in vdanost izražujočo častitko šolski otroci, ki so vedno, kakor nekdanj Gospodovi, tako tudi njegovi ljubljenci. Glavna manifestacija pa je bila v prvem mraku zvečer istega dneva. Na kapelskem hribočku in v okolici so se zasukali kresovi. V oknu na stolpu se je prikazal v raznih barvah krasni transparent v pozdrav mil. g. jubilantu kot 40letnemu župniku pri Kapeli. Ob pol 6. uri zvečer se je začela med pritkavanjem zvonov pomikati slavnostna procesija s številnimi lampijoni, svirajočo godbo, požarniki, strelci na čelu proti cerkvi. Pred župniščem je zapel odličnemu slavljenču domači pevski zbor par slavljui primernih pesmic. Mladenka A. Skremka je v imenu vseh župljanov s krasno deklamacijo izrazila visokemu jubilarju najsrčnejše čestitke ter čustva hvaležnosti, ljubezni in vdanosti, v znak katerih je župan Jak. Zemljč s primernimi besedami mil. g. jubilantu izročil zlati kelih kot spomin. Zaorili so živijo-klici, strelci so oddali tri kratno salvo, godba je zasvirala. Iz stolpa so se v znak veselja in navdušenja izpušale rakete. — Drugi dan je bila slovesnost v cerkvi. Ob desetih je bil slovesen vhod. Slavnostni govornik mil. g. prelat dr. Ivan Tomažič je kot odposlanec Prezvizišenega v lepo zbranim govoru na zgledih iz sv. pisma pokazal posebno imenitnost številke 40, orisal srečo in blagoslov za župnijo, katera ima dobrega ter vnetega dušnega pastirja za svojega voditelja. Tako izvanredno srečna je bila kapelska župnija, da sedaj nepretrgoma celih 40 let, ki je imela in še ima v osebi današnjega slavljenca mil. g. zlatomašnika in kanonika, župnika, vzglednega, gorečega, vnetega za časni in še bolj za večni blagor svojih ovčic. Slavnostni govornik častita visokemu slavljenču k izvanrednemu jubileju, ki mu ga je dal ljubi Bog dočakati, v imenu ljudstva, ki so že večinoma njegovi otroci po sv. krstu, v imenu duhovščine, kateri je bil in je vedno vzor pravega dušnega pastirja, nadalje v imenu stolnega kapitlja in v imenu prevzvišenega nadpastirja knezoškofa, želeč, da še nam ljubi Bog ohrani visokega slavljenca mnogo leta v svojo čast, v vzpodbudo sobratom in v blagor ljudem!

Velika dobrotnica umrla. V Imenem pri Podčetrtku je umrla vdova po znanem trgovcu gospa Frančiška Pečar v starosti 76 let. Rajna je bila vsakemu znana od izvira Sotle pri Rogatcu do Brežic. V svojih mlajših letih je hodila okrog po sejnih z manufakturnim blagom. Ni bila samo izborna trgovka, ampak tudi velika

dobrotnica cerkvi in revežem. Vsakemu, ki se je zatekel k tej blagi gospe, je znala prav svetovati. Poznana so jej bila vsa domača zdravila za ljudi in živino in jih je razdeljevala med revnejše ljudi zastonj. V celi Obsotelški dolini ni bilo bolj poznane in bolj priljubljene osebnosti nego Pečarjeva gospa, ki je znala tolažiti, svetovati in dobrote deliti, kakor bi bila vsakemu prava mati. Vsakdo, ki je poznal preblago Pečarjevo mater, jo bo ohranil v najboljšem ter hvaležnem spominu. Pogreba so se udeležile poleg izobražencev ljudske množice od blizu in daleč. Zvonili so jej po vseh farnih in podružnih cerkvah ob Sotli, ker je veliko darovala za nabavo novih zvonov po preobratu.

Strašna usoda je zadela v noči med 22. in 23. januarjem posestnika Jožefa Krapše v Sesterzah, župnija Majšperg. Skoraj gotovo mu je zlobna roka zanetila ogenj, ker je začelo goreti čisto zadaj gospodarsko poslopje. Zgorelo je vse razen zidu, tudi ves živež in gospodarsko orodje. Le sosedi Leniki S. se je zahvaliti, da še živina ni postala žrtev ognja. Bosa je v nočni obleki hitela živino iz hleva iztirat, ko je že nad njo bilo vse v plamen. Ko je več ljudi iz vasi prihitelo, so le toliko ogenj pogasili, da se ni prijel tudi sosednih poslopij. Sedaj je revež brez strehe in hrane za svojo družino in živino. Res pomilovanja vreden invalid. Med vojno je dobil večje poškodbe in hiranje na telesu, ki mu ostane za večni spomin. Žalostni prizor, če pogledaš njega gospodarja še močno opečenega in na poslopje, ki je bilo založeno z žitom in krmo, a danes sam pepel. Ali naši dobri sosedi sovažčani in drugi priskočili so mu takoj prvi dan na pomoč z žitom, krmo in lesom za novo stavbo. Zavarovan je bil le za majhno svoto. Zato se priporoča dobrim srcem za nadaljno pomoč. Vsak dar bo za dobro sprejet in vsakemu darovalcu naj bo Bog plačnik v prvi vrsti pa darežljivim sosedom Sestržanom, kateri so že stoterim v enaki stiski priskočili na pomoč z vsemi potrebnimi rečmi. Bog jih varuj enake nesreče in sv. Florijan!

Oseba vest. G. inž. Benedikt Wenko, kmetijski strokovni uradnik pri mariborski oblasti, je napravil v Zagrebu praktični strokovni izpit za živinorejsko panogo z odličnim uspehom.

Zastonj v Lurd, Pariz ali Berlin bi se marsikdo izmed naših naročnikov rad peljal. Zato smo z objavo slike za »Slovenčeve« nagrađe, ki to obetajo, napravili našim naročnikom mnogo veselja, pa tudi skrbi in težav, kakor pričajo mnoga pisma, ki vsak dan prihajajo na upravo »Slovenca«. Nagrado bi vsak rad dobil, naročil »Slovenca« pa nekoliko manj rad, ali pa tudi, če bi le plačati ne bilo treba naročnino za dva meseca naprej. In vendar moramo ponovno opozoriti naše naročnike, da ta nagrada ni razpisana za naročnike »Slovenskega Gospodarja«, ampak za naročnike »Slovenca« in za tiste, ki sicer še niso naročniki »Slovenca«, pa list na novo naročijo in ga do 15. febru-

arja plačajo najmanj za dva meseca naprej. In tako se tudi naši lahko udeležijo žrebanja za bogate »Slovenčeve« nagrađe. Tistim, ki so pravilno sestavljene slike iz »Slovenskega Gospodarja« že poslali, ostanejo veljavne le, če do dne 15. februarja naročijo in tudi plačajo »Slovenca« najmanj za dva meseca. Slike pa je poslati v Ljubljano na upravo »Slovenca«, Jugoslovanska tiskarna.

Svarilo pred raznimi tujimi agenti. Po naših krajih je vse polno agentov; eni imajo srečke; drugi razne stroje. Zopet drugi je agent za kakšno zavarovalnico. In tem ljudje nasedejo. Posebno v Slovincih in na Pohorju so v nekaterih krajih ljudje kupili srečke ter so agentom plačali vse obroke. Seveda je ta denar izgubljen. Zatorej bodite previdni in kupujte srečke le od zastopnikov, ki so v vašem kraju doma in jih vi dobro poznate. Saj imamo povsod dosti domačih ljudi, čemu bi nasadali tujim agentom, ki se vam potem smejejo.

Pogreša se Emerik Gobec, izučen krojač, iz Studencev pri Mariboru, Slomškova ulica 16, star 19 let. Kdor bi kaj vedel o njem, naj pove staršem na zgornji naslov.

IZZREBANE NAGRADE.

Prvo nagrado 1000 Din je dobila štev. 0.917, zadelo je Kat. izobraževalno društvo Polenšak pri Moškanjcih. — Drugo nagrado po 500 Din je zadela št. 0.038 in jo je dobil Ciril Miklaveč, invalid, Ribnica na Pohorju. — Tretjo nagrado po 100 Din je zadela št. 1664 in jo je dobilo Kat. prosvetno društvo Konjice. Denar bomo po pošti nakazali vsem trem presrečnim izzrebancem. Ostalim pa, ki niso zadeli, se iskreno priporočamo za prihodnjič, kadar bo zopet žrebanje, ter jim želimo več sreče! Onim, ki so pridobili po dva nova vsaj polletno že plačana naročnika, smo poslali knjige, nekaterim jih še pošljemo, ker so v vezavi. Vsi pa se zavedajmo, da smo delali za dobro stvar in da bomo še v bodoče, če tudi je »šent po nagradi«, kot nam je to pisal neki Šobrli. Agitirajmo za »Slovenskega Gospodarja« vsepovsod! 20.000 družin v Sloveniji ga že čita, vsaj še 20.000 pa je potrebnih »Slovenskega Gospodarja«. Kadar bo tako razširjen, se bo povečal, bo prihajal tak, da bo še bolj zadovoljil naročnike. Vsem, ki karkoli dobrega storijo za našega »Slovenskega Gospodarja«, kličemo hvaležni: Bog povrni!

Najnovejše polit. novice.

Usodepolni ponedeljek — veliko grmenja, malo dežja! Za pretekli ponedeljek, ko je imel Davidovičev klub sejo, so časopisi napovedovali popoln preobrat v državni politiki. Ponedeljek je prišel. V Davidovičevem klubu so govorili Davidovič za Radiča in Pribičeviča, Marinkovič proti. Večina poslancev bo za Marinkoviča. Cela vrsta govornikov se je priglasila in je seja kluba podaljšana na torek. Glasovanje, če sploh do njega pride, se je vršilo v torek večer ali sredo zjutraj. Kolikor se je moglo predvideti, ne bo nič tako hudega, kakor so nekateri mislili, in da bo res zopet Pribičevič prišel do moči.

Vlada ostane, možna je le delna izprememba. V teh dnevih nejasnosti je sigurno pred vsem to, da vlada ostane in

DRUŽINSKA PRATIKA ZA LETO 1928

s podobo Sv. Družine se še dobi v vseh večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši

se more izvršiti le delna izprememba. Če pa bi prišla vlada v manjšino, ne odstopi, ampak pripravi nove volitve.

Minister za narodno zdravje — umrl. Te dni je v Beogradu umrl minister za narodno zdravje dr. Savič. Bi je eden naj sposobnejših ministrov za narodno zdravje, velik prijatelj Slovencev, vsakoletni gost Slovenije, Rogaške Slatine in Dobrne.

Poročila SLS.

Krajevna organizacija SLS v Veržetu je imela v nedeljo, dne 29. januarja, svoj občni zbor. Zbralo se je zadovoljivo število naših somišljenikov, ki so pazljivo sledili izvajanjem zastopnika tajništva SLS v Mariboru, oblastnega poslanca g. Ovčarja in domačega č. g. župnika Petrovška. Volitev novega odbora je prinesla nekaj sprememb, vendar pa nam ime na novoizvoljenega odbora jamčijo za to, da bo organizacija SLS v našem trgu dobro uspevala.

Občni zbor krajevnice organizacije SLS v Vuzenici v nedeljo, dne 22. januarja je prav zadovoljivo uspel. Po sv. maši se je zbralo lepo število naših somišljenikov, ki so izvolili iz svoje sredine odbor, kojega člani so delali že v prejšnjem odboru ter nam jamčijo, da se bo organizacija tudi letos živahno udeleževala. Med drugimi je bil navzoč tudi zastopnik tajništva SLS v Mariboru, oblastni poslanec g. Ovčar. Novemu odboru in organizaciji sploh kličemo: Na delo! in Bog živi!

Okrajni zbori delegatov SLS, ki so se vršili dne 23. januarja v Brežicah, dne 24. v Rajhenburgu in dne 25. v Laškem, so uspeli v splošno zadovoljstvo. Poročali so gg. oblastni poslanci in sicer v Brežicah gg. Podvinski, Tratnik in Jarc, v Rajhenburgu g. Tratnik, v Laškem pa g. Križnik. Za okrajni zastop je poročal v Rajhenburgu g. dr. Jesenko, v Laškem pa g. dr. Godnič. Na vseh treh zbori je predaval odposlanec tajništva SLS v Mariboru, oblastni poslanec g. Ovčar o naši politični organizaciji. Povsod so v obilnem številu navzoči delegati odobrvali delo naših poslancev in jim izrekli so glasno zaupanje.

Občni zbor krajevnice organizacije SLS v Št. Janžu na Vinski gori. Dne 22. jan. se je vršil v prostorih g. Žagarja dobro obiskan občni zbor krajevnice organizacije SLS, na katerem sta poročala oblastna poslanca gg. dr. Ogrizeg iz Celja in Blatnik iz Starevasi pri Velenju o plodonosnem delovanju mariborske oblastne skupščine za dobrobit ljudstva in o velikem pomenu ter potrebi krajevnih organizacij. Za načelnika je bil izvoljen mlad gospodar K. Gradišnik iz Črnovc, dolgoletni, delavni član in odbornik našega prosv. društva.

NAŠA DRUŠTVA

Stolna Marijina družba v Mariboru uprizaro na Svečnico, 2. februarja, ob 17. uri lepo igro »Devica Orleanska« v dvorani Zadrudne gospodarske banke. Ker je igra zgodovinska in vzgojna, pričakujemo obilen obisk.

V Št. Ilju v Slov. goricah vprizarijo v nedeljo dne 5. februarja ljudsko igro »Domen«. Prijatelji katoliških prosvetnih društev pri-

дите na razvedrilo, ki bo lepo in najbolj poceni. Na veselo svidenje!

Hajdina. V nedeljo dne 5. februarja ima po rani sv. maši v društvenem domu svoj redni občni zbor Krajevna organizacija SLS in Kmečko bralno društvo. Somišljeniki in prijatelji mladine, zlasti pa mladina ste iskreno vabljeni od obeh odborov.

Središče. Tukajšnji Ljudski oder uprizaro v nedeljo dne 5. februarja t. l. ob 7. uri zvečer v Društvenem domu v Središču izvirno, nad vse komično veseloligro v treh dejanjih: »Pit grem«. — K tej zabavni igri, ki je polna zdravega humorja od prvega do zadnjega prizora vljudo vabi vse prijatelje smeha in poštene zabave — odbor.

Slatina Radenci. Tukajšnje Dramatično društvo priredi v nedeljo dne 12. februarja 1928 v prostorih g. I. Maršik — zdraviliška restavracija — igro »Navaden človek«, šala v treh dejanjih in »Učitelj solopetja«, šaljivi prizor. Med odmori in po igri godba naših priljubljenih radenskih muzikantov. Začetek ob 17. uri (5 pop.).

Sv. Križ pri Ljutomeru. Kdo izmed nas se ne spominja nazaj v lansko leto na nad vse veličastno uspešno zgodovinsko dramo »Quo vadis?«. Saj je takrat Bralno društvo doseglo nad vsemi prejšnjimi predstavami rekord. In letos zopet pripravljajo vrli igralci imenovanega društva igro, ki obeta biti še mnogo veličastnejša kot lanski Quo vadis? Tja v mogočni Triglav nas bo peljala romantična igra »Zlatorog«; saj nastopa v njej okoli 50 oseb v prekrasnih narodnih nošah, mogočni planinski pevci in mikajoči godci. Dejanje se bo vršilo pri spopolnjeni sceneriji, zato pridno posegajte po vstopnicah, ki bodo gotovo v predprodaji. Začetek takoj po večer- nica. Igra se vrši nepreklicno v nedeljo dne 12. februarja 1928. Mlado in staro na veselo svidenje!

Prihova. Konečno je vendar tudi v našem zaspanem kraju začelo svitati. Gospod kaplan, ki smo ga lansko leto dobili, bo menda le zdramil zaspance. V kratkem se priredi pod njegovim vodstvom tombola v svrhu povečanja knjižnice. Gotovo bo sčasom izginila tudi dosedanja nesloga glede društvenega doma, ki smo ga v današnjih časih in razmerah tako potrebni in pridemo konečno tudi do tega. — Le s korajžjo tako naprej! Mnogi bodo pomagali.

Jugoslovanska strokovna zveza.

Volitev obratnih (delavskih) zaupnikov. V smislu zakona o zaščiti delavcev ima delavstvo pravico, si v vseh podjetjih izvoliti svoje zakonite zastopnike-zaupnike. To se pa v večini podjetij še ni zgodilo, ker ni bilo pravilnika o volitvah teh zaupnikov, ki ga zakon predvideva. Sedaj je minister za socialno politiko g. dr. Gosar izdal pravilnik o volitvah in pravilnik o poslovanju delavskih zaupnikov, tako da se bodo vsako leto meseca januarja vršile po obratih volitve delavskih zaupnikov. Letos se bodo te volitve izjemoma v smislu naredbe ministra za socialno politiko vršile do konca marca. »Inšpekcija dela«, »Delavska zbornica« in strokovne organizacije so k tem volitvam že pristopile. Organizacije JSZ so že prejele brošuro s pravilniki in prva navodila; prihodnje dni pa prejmejo še natančna navodila, kako volitve izvesti, in vzorce raznih vlog in objav, ki so s tem v zvezi. Vse organizacije naj se po tem ravnaajo. Je pa še mnogo obratov, kjer je zaposleno naše delavstvo, ki pa ni organizirano in si mora izvoliti svoje zaupnike, ne pa dovoliti, da pridejo na tako

važna mesta naši nasprotniki. Pozivamo te delavce, da se takoj obrnejo z dopisom na JSZ v Ljubljani, Stari trg 2-I, za navodila. Delokrog zakonitih zaupnikov je silno važen in jih kot takih podjetja ne smejo preganjati in odpustati. Zato na delo za naše zaupnike!

Za brezposelne. V smislu uredbe, ki jo je izdal minister za socialno politiko g. dr. Gosar, imajo brezposelni, ki so bili v enem letu štiri mesece, ali v dveh letih osem mesecev zaposleni, pravico za dobo šestih tednov do brezposelne podpore pri »Borzi dela«. Borze dela so prakticirale tako, da so dajale podporo za šest dni v tednu. Ker je bilo tako tolmačenje uredbe nepravilno, je na posredovanje JSZ dal minister dr. Gosar »Borzam dela« navodilo, da se naj izplačuje podpora za 7 dni v tednu, to je za 42 dni v enem koledarskem letu in ne samo za 36 dni. Da se izognejo brezposelni nepotrebnim nepri- likam, naj se prijavljajo JSZ.

„Naš dom“.

Tretja izdaja januarske številke. Že v tretjič smo morali natisniti januarsko številko »Našega doma«, toliko novih naročnikov se je letos že javilo. To je pač najboljša priporočila za list. Če ga hočete tudi Vi, si ga takoj naročite!

Lepo je sicer, če se javi toliko novih naročnikov za »Naš dom«, toda nič lepo ni, če ga ne plačajo. Naročnina je tako majhna, da jo pač vsak lahko hitro poravnava. »Naš dom« ima tudi plačila in mora v tiskarni sproti plačevati. Kako naj to napravi, če mu naročniki ne pošljejo denarja? Lepo Vas prosimo, ne čakajte na terjatve!

Nered pri pošiljanju. Mnogi se jezijo, da ne dobijo lista v redu, da jih po krivici terjamo itd. Res je včasih pomota pri upravi. Lahko pa je pomota tudi na pošti. Še večkrat pa je pomota pri naročniku samem. Zato Vam naročamo: če si list naročite, napišite natančen naslov; saj so celo taki, ki se pozabijo podpisati in zdaj se jezijo, ker lista ne dobijo. Če pošljete denar, napišite tisti naslov, na katerega naj prihaja list. Če pa za koga drugega pošiljate, pa napišite, za koga!

Če nimate položnice, da bi plačali »Naš dom«, idite na pošto, kupite si jo tam za 25 par, toda kupite si položnico, ne pa nakaznico! Na položnico napišite svoto, svoj naslov in številko poštno-čekovnega računa za »Naš dom« v Mariboru: številka 13.577. Na drugo stran napišite naslov »Našega doma«. Če boste denar tako pošiljali, vas poština ne bo nič veljala in ne bo treba pisati v Maribor po položnico. Prihranite si denar!

Februarska številka je že izšla in sicer na 32 straneh. Kar to številko posebno odlikuje, so mnoge slike, ki krasijo zanimivo povest »Roparski poglavar«. Posebno pohvalno je tudi novo poglavje, ki ga je »Naš dom« začel: poglavje o lepem vedenju.

Šola za šivilje! Z marcem bo začela izhajati v »Našem domu« zabavna povest, ki pa ne bo le za kratek čas, temveč bode naučila dekleta šivati. Slike bodo pojasnjevale to velezanimivo in poučno povest.

Novi naši dobrotniki. Temeljni kamen za »Naš dom« sta plačala gg. Klobasa & Smolčnik v Slovenjgradcu (25 Din). Bog

povrni in daj mnogo posnemovalcev!
»Naš dom«, Maribor, Aleksandrova 6.

ZA RAZVEDRILO

Rešitev ugank: Oče bodec, mati gladka, deca sladka — je pravi kostanj. — Čudoviti lovci so bili: stari oče, oče in sin. — Les na les, platno vmes, 4 duše, 5 teles — so 4 nosači, ki mrliča nesejo.

Nové uganke: Kateri mesec je najkrajši v letu? — Kaj je preje, mož ali brada? — Kje sneg najdalje obleži?

Vremensko prerokovanje za februar! Če na Svečnico deži, skoro se pomlad glasi. — Rajši vidim na polju volka, kot tam kaj hoditi v srajci moža.

Čarovnik. Ni mogoče prižgati luči. Dva naj poklekmeta, toliko narazen, da se še dotikata s stegnjenimi prsti. Nato naj si vzameta v desnico svečo, eden gorečo, drugi ugasnjeno. Osebi klečita na eni nogi, drugo pa si morata z levico držati od tal. Oba se bosta preje prevrnila, kot pa svečo prižgala.

Pri advokatu. Kmet je stopil k advokatu, imel je težko zadevo, denarja pa nič. Zato je najprej vprašal: »Gospod doktor, eno vprašanje imam, ali pa bo to kaj stalo?« — Advokat: »Vprašanje nič, pač pa odgovor!«

Misli so svobodne. Kmet je došel k advokatu, ki ga je precej trdo odrl in mu je rekel: »Kaj bi vi, gospod advokat, storili, če bi vam jaz sedaj rekel, da ste lopov?« — Odvetnik: »Tožil bi vas!« — Kmet: »Pa če bi si jaz to samo mislil?« — Odvetnik: »Potem vam ne morem prav ničesar.« — Kmet: »Dobro! Torej vedite, jaz si to mislim!« In je odšel hitro skozi vrata.

Franček-pjanček v gneči. Veliko ljudi je bilo na cesti. In Franček-pjanček se je zaletaval v enega in drugega. Stopil je končno s poti in zašel v gozd. Tu je butal od drevesa do drevesa. To ga je razjezilo, da je sedel na tla in rekel: Zdaj pa bom malo počakal, da se ta gneča razide!

Dober računar. Učitelj v šoli: »Pazite, otroci! Nekdo je kupil blaga za 1000 Din in plačal takoj polovico. Koliko je še pa ostal dolžen?« — Jürek-Cmürek naglo vstane in pove: »Drugo polovico!«

Jürek-Cmürek in njegov oče. Jürek je bil večkrat tepen, ker je očetu napravil razne neprijetnosti. Zgodila pa se mu je nesreča, da je pogoltnil naboj od očetovega samokresa. Bal se je, kaj bo sedaj in je očetu povedal. Oče pa mu je rekel: »Ti paglavec! Misliš, da se bom sedaj bal te kaznovati, ker preti nevarnost, da — eksplodiraš?«

Listnica uredništva.

Sv. Barbara v Slov. gor. O smrti Tomaža Kokol prejeli obvestilo že poprej in je moralo eno izostati. — **Sv. Lenart v Slov. gor.** Naznanilo o prireditvi došlo prepozno. — **Gornja Sv. Kungota.** Poročilo o občnem zboru došlo od drugod. Obeh poročil ni mogoče priobčiti. — **Ruperčki.** Vaš spis smo odstopili »Našemu domu«. Radi Svečnice je izšel »Gospodar« že v sredo. Vsa poročila in dopisi, ki so došli v sredo zjutraj na uredništvo, so se morali odložiti za prihodnjo številko.

DOPISI

Pobrežje pri Mariboru. Pobreško gasilno društvo je imelo 2. januarja svoj redni občni zbor. V odbor so bili izvoljeni ti-le člani: Načelnik Klemenčič Jožef; poveljnik Divjak Franc; namestnik poveljnika Fucks Franc; tajnik Pšeničnik Anton; Ivančič Franc, Rakuš Jožef, Stamic Rudolf.

Sv. Križ nad Mariborom. Zadnja nedelja 22. jan. je bila za našo gorsko župnijo dan veselja in radosti. Naš dosedanji provizor gospod Alojz Leben nas je namreč pozdravil kot novoimenovani župnik naše fare. Že v soboto zvečer je naznanjalo pritrkavanje zvonov in pokanje možnarjev to za nas nad vse veselo novico. Pevski zbor mu je zapel ob bajni razsvetljavi prelepo podoknico. V nedeljo pred sv. mašo se je zbrala skoraj vsa župnija pred župniščem, da pozdravi svojega pastirja. Prekrasna deklamacija naše male Stanke, pozdravni govor članice Marijine družbe in solze veselja v očeh ljudstva je najboljši dokaz, kako so farani vzljubili svojega dušnega pastirja. Po prelepih zahvalnih besedah za izkazano čast se je pomikala dolga procesija v cerkev k slovesni službi božji. Svojemu nadvse dobremu dušnemu pastirju želimo ob tej priliki, da nam ga Vsemogočni ohrani mnogo let v naši sredini; ter mu podeli potrebnega in ljubečega zdravlja za izvrševanje svoje službe. — Kdor želi mnogo smeha in zabave naj si na Svečnico ogleda burko »Zanikarna trojica ali Lumpacij vagabund«, ki jo priredi Kmečko bralno društvo pri Sv. Križu. Šivanka, Lim in Knefta bodo že skrbeli za nepretrgan smeh in halo. Pridite v obilnem številu!

Sv. Ožbal ob Dravi. V Lurd poromat ne moremo. Pač pa se bomo zato doma s tem večjo vnemo navduševali za prelepo vzvišeno češčenje naše ljube Lurške Gospe v nedeljo, dne 12. svečana 1928, ko bomo imele za 70 letni veseli spomin na ljubka Lurška Marijina prikazovanja presrečni nedolžni blaženi Bernardiki, me mladenke in dekleta svoj stanovski shod — več sv. maš — v domači romarski cerkvi z misijonsko pridigo in stanovskim naukom ob 10. uri, h kateremu prav prijazno in prisrčno vabimo tudi svoje mile stanovske tovarišice iz sosednih župnij, da se lepo skupaj duhovno razvedrimo, poživimo in prenovimo v prečistem Srcu Brezmadežne pred Lurškim altarjem.

Vurberg. Proti našim občinskim volitvam je bil vložen priziv, kateri pa je od velikega županstva bil zavrnjen. Dne 27. januarja se je vršila volitev župana in svetovalcev. Za župana je bil izvoljen naš vrli somišljenik g. Franc Zelenik, svetovalcem pa gg. Domiter Franc, Kegl Viktor, Lorenčič Franc in Felicijan Jakob, vsi zavedni pristaši SLS. Od novega župana, svetovalcev in odbornikov pričakujemo, da bodo delali res v korist občine, posebno pa nas malih posestnikov in viničarjev.

Črešnjevce. Dne 23. tega meseca je nenadoma umrl Blaž Stajnbaher, kmet v Leskovcu, Črešnjevski župniji. Bil je šele 54 let star. Zdrav je vstal, se pripravil na koline, toda ko je stopil v hlev — je Blaž vpričo svoje žene od kapi zadet padel mrtev na tla. V sredo so ga ob veliki udeležbi pokopali na pokopališču v Črešnjevcu.

Sv. Barbara v Slov. gor. Milo so zadoneli zvonovi ter oznanjali po lepih naših gričih in dolinah tužno vest, da je zaspal v Gospodu dne 21. januarja t. l. v Zikarcih Tomaž Kokol, dolgoletni župan in občinski odbornik. Bil je v najlepši moški dobi, star še komaj 48 let. Rajni je bil steber naše stranke v tej občini, trden kot skala je šel pri vseh volitvah v boj za pošteno našo stvar. Dragi Tomaž, bridko te bomo pogrešali in priznati ti moramo, da si veliko storil, da naš kraj

ni več v rokah protiverskih strank. Težko prizadeti rodbini naše sožalje!

Sv. Anton v Slov. gor. V noči od 20. do 21. jan. se je tukaj smrtno ponesrečil Jakob Hloc v Čagoni. Padel je na ledu in si prebil lobanjo.

Sv. Boltenk v Slov. gor. Slovenski Gospodar si je pridobil pri nas veliko novih prijateljev. Statistika izkazuje 102 naročnika. Za našo faro, ki šteje nekaj čez 900 duš, prav razveseljivo število. Razen tega pa še prihaja k nam 8 Slovencev, 4 Domoljubi, 30 Bogoljubov, 26 Glasnikov, 8 Naših Domov, 10 Kat. misijonov, 6 Odmevov, 4 Zamorčke, 4 Kraljestvo božje, 6 Salez. vestnikov, ena Mladika, en Vigred in en Zenski svet. Izmed gospodarskih listov pa 20 Kmetovalcev, 4 Šadjarji in dvojne Naše gorice. Skupaj prihaja k nam 237 dobrih listov. Približno na vsako 4 osebo pride en dober časopis. Polno veselje nam greni samo 5 Domovin, eno Jutro, en Večernik in en Kmetški list. Med čistim zrnjem se pač povsod najde plev. O Mohorjevi družbi še ni podatkov. Priporočljivo bi bilo, da bi enako statistiko čez celokupno časopisje v fari napravile tudi druge župnije. — Preteklo nedeljo, dne 22. t. m., se je vršil občni zbor krajevene organizacije SLS za vso faro. Dokaz, da je organizacija dobro poslovala, so izšli volitev na naših voliščih v preteklem letu. Pri vseh volitvah smo se prav dobro odrezali. Z združenimi močmi se pač mnogo doseže. — Dne 14. januarja je bil pokopan Franc Herman, prekupčevalec s perutnino iz Trnovske vasi. Nekaj tednov pred smrtjo je namreč neki večer zadremal pri zakurjeni pečki. Bil je sam v sobi. Naenkrat se mu je vnela obleka in siromak se je pri tem tako silno obžgal, da je čez nekaj tednov strašnega trpljenja izdihnil svojo dušo. Naj v miru počiva! — Kako veselje je v zakonskemu jarmu, bosta letošnji pust začela okušati samo dva para; vsaj tako se sliši. V Bišu bodo pa najbrž »plohe« vlekli in vlekle! Vse naenkrat pač ne gre!

Mala Nedelja. Nekdo iz Precetincev, s podpisom »mlad demokrat«, ki bi pa prišel v zadrego, če bi moral hitro povedati, kaj je demokrat, se v »Domovini« v enem samem dopisu sedemkrat zaganja v našega g. župnika zaradi župnijskih popravil, nove cerkve, društve, zbirce itd. Ima taka dolga ušesa, da je že 8. decembra slišal s prižnice tisto, kar drugi 11. decembra. Napada tudi »župane drugih občin«, od katerih je samo eden v cerkveno-konkurenčnem odboru, zagovarja pa samo svojega Spindlerja, češ da je samo on bil proti popravilom. Kaj bo proti, ko je pa največkrat manjkal? In če bi bil tudi tako proti, da bi živi hrast postavil, bi nič ne pomagalo, ker odločati, kaj se mora pri župnišču popraviti, nima ne župnik, ne Spindler, ne ves konkurenčni odbor, ampak glavilstvo. In to je odločilo, tako da je zdaj za pametnega človeka konec besed. Če pa komu po Precetincih in Radoslavcih ni dovolji, da mora zdaj plačevati, naj prime svojega dolgoletnega župana za ušesa, zakaj ni bil tako pameten, kakor občinski odbor v Moravcih, ki je na predlog vrlega pristaša SLS že prejšnja leta pri občinskem proračunu dajal na stran gotove vsote za šolska, cerkvena in župnijska poporavila, tako da tam ni treba zdaj ljudem nobenih lističev, nobenih plačil, nobene jeze. Tako se modro gospodari v občini, dragi Franci, ki te tvoja »Domovina« tako hvali. — Da je dopisniku naša cerkev zadosti velika, da hvali narodno kulturno društvo, graja pa druge organizacije, se samo po sebi razume, ker je demokratar. Eno resnico pa je pogodil, namreč: godbeno društvo se ne more prav razviti. Vprašamo, kako to, ko pa imajo zdaj nove instrumente? Ali so morda ušesa ostala stara? Veliko nadutost kaže dopisnik tudi s tem, da zahteva od poslancev SLS v oblastni skupščini, naj Radoslavčanom zato, ker jih niso volili, popravijo njihovo občinsko cesto po Kuršencih. Ta bi bila lepa! Naši poslanci naj pomagajo tam,

kjer so jih volili, ne pa volilcem v zapečku obsedelega Roškarja in Spinglerja!

Volilec SLS.

Mala Nedelja. Ni treba letos pri nas birme, ker sta nas v nedeljo 15. t. m. že obiskala generala SKS in SDS, da potrdita svoje vernike. Gosp. Puceljna so njegovi pristaši sprejeli kakor škofa — z godbo. Možakar je sam trdil, da se mu kaj takega še ni pripetilo. Mala nedelja je pač napredna in najbolj pametna, ker se lovi za tisti dve strančici, katere štiri petine slovenskega naroda zametujejo. In zakaj so bili poklicani g. Pucelj? Da bi svojim vernikom povedali, ali res morajo plačati popravila na župnišču, cerkvi in mežnariji. Župniku, konkurenčnemu odboru, ljutomerskemu glavarsvu naši »kmetijci in pürgarji« ne verjamejo, to so sami lažniki, ampak kar gospod Pucelj rečejo in Spindlerjev Lojz iz Maribora, to drži. Tudi neki Stoklas iz Haloz, ki je prišel s Puceljnom, je seme in modrost. V svojo resolucijo so najnaprednejši Radoslavčani načvrčkali same zastarele reči, ki se deloma že itak obravnavajo v narodni skupščini. Ko še je hotelir primerno pogostil tako visoke gospode, je godba med pozno službo božjo zabučala popotnico, in druge nesreče ni bilo, kakor da so staremu Grahovcu začele teči mile solze po licu. Kje so neki ti gospodje, ki vero tako visoko cenijo, bili pri sv. maši?

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukaj v Savcih je dne 22. januarja umrl nagle smrti Anton Gorican, posestnik in mlinar v starosti 80 let. Mož je bil majhne postave, a izredno trdnega zdravja, saj ni bil nikdar bolan. Povsod poznan, šaljivega in veselega značaja, zelo dobrega in usmiljenega srca, je red pomagal revežem, kateri ga bodo zelo pogrešali. S svojim sinom in sinaho je živel v miru in najljubši slogi, posebno pa je ljubil svoje tri male vnuke, kratko rečeno bil je blaga duša! Naj v miru počiva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V pondeljek dne 23. januarja l. l. sta bila poročena vzgledna vrla zaročenca Pintarič Frančiška in Prelog Mihael. Nevesta je bila vnetá članica Marijine družbe in je sestra nešega odličnega somišljenika Antona Pintariča iz Zihlave, ki je bil že drugokrat izvoljen za župana občine Slaptinci. Zenin je iz vrle ugledne Prelogove hiše v Slaptincih. Bilo srečno! Ko so svatje prihajali po poroki iz cerkve, se nenkrat zasliši na trgu pretresljiv glas roga gori — gori. Začel je biti plat zvona, svatov in drugih ljudi se je polastil silen strah. Mnogo sto ljudi broječa množica je v silnem begu drvela proti Blagušu, kjer je bila Korenova hiša vsa v plamenu. Prispeli sta tudi dve brizgalni. Po več urnem napornem delu se je posrečilo požar omejiti in tako ohraniti vsaj del gospodarskega poslojpa. Rešilo se je tudi pohištvo in živina. Pri reševanju je požrtvovalno delalo posebno učiteljstvo z obeh šol. Škoda je vseeno velika, ker je zgorela slama in krma. Na podstrešju je visel špeh in meso, ki je tudi vse zgorelo. Vzrok ognja še ni znan. Zavarovalnina je malenkostna. Dobri ljudje pomagajte! — V minulém tednu se je smrtno ponesrečila neka ženska iz Slanetinc. Padla je z ledene brvi v potok, ki teče proti Biserjanam. Tam so jo našli mrtvo otroci, ki so šli iz šole. Pokoj njeni duši! — V Slaptincih pri Šutekovih so tatovi v soboto zvečer iztrgali okno v zadnji hiši ter med drugim odnesli gospodarju vso obleko. Škode ima za več tisoč Din. Tatovom je bilo dobro znano, da je gospodar težko bolan, po dolgem času tisto noč zaspal. Ravnotako ostali domači. Tatov še nimajo.

Kapela pri Radencih. Dne 19. t. m. smo položili materi zemlji v grob dobrega moža, starosta naše župnije, ki je dosegel štiri mesece manj ko 94 let — Antona Nedoga. Bil je blag mož in dober naš pristaš. Naj mu bo zemljica lahka. — Najstarejši naš farman pa je sedaj Jakob Korošec, ki bo v kratkem obhajal 93 letnico svojega rojstva. Želimo

mu, da še ga ljubi Bog ohrani predvsem, da bo obhajal 100 letnico, potem pa še dalje.

Leskovec. Radičev »Kmeti list« treba vedno narobe razumeti. 1. Če graja in psuje duhovnike in misijonarje, je narobe res. Duhovniki delajo za ljudstvo, postavljajo za ljudstvo v nevarnost tudi svoje življenje. Jasno, da imajo tudi pravice. Pravice do živeža, do obleke. Tudi državljanske pravice ob raznih volitvah. Radi tega Kmet. list ne graja Slov. ljudsko stranko in piše, da je priznava, ker duhovnike sovraži. — 2. Če kriva velikih davkov, je narobe res. Radičevci in Žerjavovci so glasovali za davke, kakor jih sedaj imamo. SLS pa se z vsemi močmi trudi, naj se davki izenačijo in pravično razdelijo. — 3. Če se dopisnik podpisuje Nežo Lah je narobe res! Haložan! Pa še to ni docela res! Rojen je sicer v Halozah, po starših je pa tujec. Čudno! Tujec ob volitvah tujcu tujca očita! — 4. Če se končno ta list imenuje »Kmeti list« je samo narobe res = Nekmeti list! Kmeti list je Slovenski Gospodar, ki že 62 leto uči in vodi krščansko ljudstvo! Zato v vsako hišo z njim! — Kmeti list pa v peč!

Št. Ilj pri Velenju. Po kratki, težki bolezni je umrla dne 18. januarja tukajšnja trgovka in gostilničarka gospa Marija Tajnšek. Rajna je bila daleč od okoli znana kot velika dobrotnica ubogih ter kot vzorna krščanska gospodinja. Doma je bila iz Vrhnike, iz znane rodbine Ogrinove. Eden njenih bratov je bil pred leti kupil tukajšnje veleposestvo na Koroščevem, nekaj razprodal, gostilno, trgovino in nekaj posestva je pa prevzela rajna gospa in njen mož Ivan Tajnšek. Zalost za rajno je splošna. Pogreba se je udeležilo ogromno število ljudstva od blizu in od daleč in ko je domači g. župnik v poslovnih besedah ob sklepu navajal besede Gregorčičeve: Sedaj končana pot je moja . . . , katere mu je dušila lastna ginjenost, ni bilo suho nobeno oko na pokopališču. Pevci iz Št. Andraža in domači so zapeli žalostinke na domu in na pokopališču. Blaga gospa naj počiva v miru!

Zabukovca — Griže. Poročil se je dne 23. januarja g. Franc Dolinar z gđ. Marijo Pinter, oba iz uglednih hiš. Pri veseli svatbi se je nabralo 140 Din za krajevni volilni sklad občine Griže. Novoporočencema želimo obilno srečo in blagoslova.

Šmarje pri Jelšah. Poročil se je Franc Lorgar, po domače Senoviški, ki je bil vedno prijatelj naših organizacij, z Marijo Frišek roj. Dečman, pos. v Št. Vidu pri Grobelnem. Na svatbi se je nabralo za šmarski orlovski odsek 170 Din, za kar se blagajnik iskreno zahvaljuje in kliče: Bog živi poročenca in njihove svate!

Žusem. Dne 23. februarja t. l. je bil poročen Franc Agrež z Pavlino Drobne. Ta dan je bil poročen Mihael Hrovatič z Amalijo Jurjec; želimo veliko sreče v novem življenju. — Dne 27. januarja smo pokopali Marjeto Verhovšek; rajna zapušča moža in 8 nepreskrbljenih otrok. Svetila ji večna luč. Bila je jako priljubljena mati in sosedá.

Št. Vid pri Planini. Tukaj se je poročil dne 23. januarja g. Anton Span, sin veleposestnika v Doropolju z vrlo mladenko gđ. Nežiko Luskarjevo. Na njuni gostiji so veselili svatje zbrali za šentvidski orlovski odsek 333 Din. Vsem darovalcem najiskrenejša zahvala, predvsem pa g. Heleni Zveglíč-evi, ki je k tej svoti veliko pripomogla. Mladima poročencema pa kličemo na mnoga leta! Bog živi!

Bolečine in tiščanje v želodec, zaprtje, slaba prebava, glavobol, obložen jezik, bledeča se odpravi z uporabo Franc Jožefove gorke vode. Vzeti je čašo vode nekaj pred odhodom k počitku. Specijalisti za prebavila izjavljajo, da je treba Franc Jožefovo vodo kot domače zdravilo toplo priporočati. — Dobi se pa povsod v vseh lekarnah in drogerijah.

GOSPODARSTVO

Cene

in sejmska poročila.

CENE TUJEMU DENARJU.

Na zagrebški borzi se je zadnje dni dobilo v valutah ameriški dolar za 56.40 do 56.50.

Dne 31. januarja pa v devizah:

100 avstrijskih šilingov za 800.10 do 803.10.

100 nemških mark za 1354.75 do 1357.75.

100 madžarskih pengov za 994.50.

100 italijanskih lir za 300.20.

1 ameriški dolar za 56.71 do 56.91.

100 francoskih frankov za 222.52 do 224.52.

100 čehoslovaških kron za 168.11 do 168.91.

SEJMI.

5. februarja: Sv. Peter pod Sv. gorami.

6. februarja: Gornjigrad.

9. februarja: Pilštanj in Konjice.

10. februarja: Sv. Jurij ob južni žel.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 27. januarja 1928 je bilo pripeljanih 66 svinj in ena koza, cene so bile sledeče: mladi prašiči 7—9 tednov stari komad Din 200—300; 3—4 mesece stari Din 350—450; 7—5 Din 480—500; 8—10 Din 550—650; 1 leto Din 1000—1200; 1 kg žive teže Din 10—12.50; 1 kg mrtve teže Din 16—18. Prodalo se je 52 komadov.

Mariborski trg dne 28. januarja 1928. — Na trgu je bilo 92 slaninarjev, ki so prodajali meso in slanino že jutraj po 25 do 27 Din 1 kg, med tem ko je bila pretečeni teden cena 17 do 18 Din, čeravno je bilo takrat samo 87 slaninarjev na trgu. Vsled nizkih cen v pretečenem tednu je topot prišlo več kupcev iz inozemstva, toda so naleteli na visoke cene. Neki trgovec iz Gratweina pri Grazu je celo prinesel seboj okoli 60.000 Din in je vkljub visokim cenam nakupil mesa in slanine za ves denar. Pri domačih mesarjih so bile pa cene nizke, več mesarjev je prodajalo govedino po 10 Din kg. — Perutnine in domačih zajcev je bilo okoli 800 komadov. Cene so bile, kakor pretekli teden, piščancem 20 do 35 Din, kokošem 40 do 50 Din, racam in gossem 40 do 80 Din, puranom pa 60 do 100 Din komad, domačim zajcem pa je bila cena 10 do 35 Din za komad. — S krompirjem naloženega voza sicer ni bilo videti, toda kmetice so ga prinesle v manjih količinah in so ga prodajale po 1.50 do 2 Din 1 kg. Zelenjavi in sadju so bile cene nespremenjene. — Lese na in lončena roba se je prodajala po stari navadi po 1 do 80 Din komad, brezove metle po 2.25 do 6 Din, koruzna slama po 25 do 30 Din za vrečo. V sredo je bilo 15 vozov sena in 8 vozov slame, v soboto pa 14 vozov sena in 3 vozove slame na trgu. Cene so bile senu 65 do 92.50 Din, slami pa 37.50 do 50 Din za 100 kg.

Žito. Pri nas se cene žita skoraj dnevno dvigajo. Prejšnji teden je stala laška pšenica 317.50 Din, danes že stane 325—327.50 Din. Koruza nova časa primerna 235 Din, stara za 10 Din dražja. — Cene krompirju pa ostanejo, ker se tega prav malo izvaža. Tako je skoraj vsemu krompirju 100 Din za 100 kg.

Porjavenje vina.

Večkrat se slišijo pritožbe, da lanska vina kaj rada nagibajo k porjavenju. To se lahko spozna, če se pusti vino v odprti čaši, da vpliva nanj zrak. Pri belih vinih se spremeni od površine vina zelenorume na barva na rjavo in temnorjavo barvo. Pri rudečih vinih se pojavi v temnordeči barvi še temnorjava. Včasih nastopi porjavenje tako močno, da postane vino motno in neprijetnega, zagatnega okusa.

Ako se prepreči dostop zraka, se barva ne spremeni; iz tega sledi, da povzroča to porjavenje vina zrak in sicer s svojo važno sestavino, s kisikom. V moštu, oziroma v vinu so snovi, ki morejo prenesti kisik zraka na v vinu se nahajajoče druge snovi, ki so kemično slične barvilu rdečih vin in pa črslolini. S tem, da se prenese kisik zraka na te snovi, ki so v vinu v raztopljeni obliki, nastane ta neprijetna barva.

Izkušnje so pokazale, da mošti iz zdravega grozdja mnogo manj nagibajo k porjavenju, kakor mošti iz gnilega in plesnivega grozdja. To pa zaradi tega, ker tvorijo glivice plesni iz gnilega in plesnivega grozdja neki encim (to je snov, ki povzroči in pospešuje izvestne kemične spremembe, ne da bi se pri tem sama izpremenila, ali po svoji množini zmanjšala), ki se imenuje oksidaza, t. j. ona snov ki prenaša kisik in napravi vina rjava.

Iz navedenih vzrokov porjavenja sledijo načela, na podlagi katerih se pri novem vinu porjavenje prepreči.

Pri trgatvi se naj grozdje točno sortira, gnilo se naj loči od zdravega; nevarnost porjavenja se s tem sicer popolnoma ne odstrani, vendar pa smemo pričakovati z večjo sigurnostjo, da ostane vino brezhibno.

Ko mošt vre, je težko spoznati, da-li nagiba k porjavenju ali ne, kajti ogljikov dvokis, plin, ki nastane pri vrenju, prepreči, da kisik zraka ne more do mošta. Na njegovi površini leži namreč ogljikov dvokis, ki je težji nego zrak, kot nekaka izolacijska plast. Kakor hitro ta izolacijska plast izgine, t. j., ko je glavno ali burno vrenje končano, in ko uhaja ogljikov dvokis le polagoma in ko začne prodirati zrak v prostor nad mladim vinom skozi majhne luknjice dog, lahko začne vino od površine rjaveti, ako vino k temu nagiba. Temu pa se izognemo na najenostavnejši način tako, da sod kmalu po glavnem vrenju zapolnimo, da v njem ni več prostora za zrak. Sicer še zrak vedno pride skozi luknjičaste doge do vina, vendar pa v tako mali množini, da ta ne more povzročiti porjavenja.

Porjavenje, ki ga v sodu s pravočasnim zapolnjevanjem lahko preprečimo, lahko nastopi pri običajnem pretakanju vina s škafi. Zaradi tega je potrebno, da vino pred pretakanjem preskusimo, da-li nagiba k porjavenju ali ne, in potem pri pretakanju temu primerno postopamo. V ta namen se napolni vino v čašo ter se pusti na zraku, da vpliva nanj kisik zraka ter se opazuje, da-li se barva spremeni in koliko.

Kot sredstvo, ki ta neugoden vpliv kisika prepreči, je žveplenasta kislina, ki nastane, ako zažgemo žveplo na azbestovih traktih, ali pa ga dodamo vinu v obliki soli. Žveplenasta kislina deluje mnogostransko, bodisi, da sama sprejme zračni kisik, ki bi se spojil sicer z izvestnimi snovmi vina, bodisi, da prenašalca kisika, oksidazo, v njeni učinkovitosti zmanjša, oziroma jo uniči. Lahko pa se spoji tudi s snovmi vina v brezbarvne spojine, bodisi da že izločene rjave spojine uniči ali jih spremeni. Žveplenasta kislina je torej v stanju porjavenje preprečiti, oziroma odstraniti.

Najbolj priročna oblika je sol žveplenaste kislne, natrijev bisulfit, ki ga pri nas veljavni vinski zakon edino dovolju-

je. Po jakosti porjavenja v poskusu je dovoljeno dodati največ 5 g te soli na 1 hl vina. Najbolje je, ako se doda vinu, dokler je še na drožju, torej pred prvim pretakanjem. To ima to veliko prednost, da postanejo vina po sebi svetlejša, pred vsem pa, da se pri pretakanju ni treba bati zraka, ker žveplenasta kislina varuje vino pred njegovim neugodnim vplivom.

Ako pa vino, ki nagiba k porjavenju, ni žveplano, ne sme priti z zrakom v dotiko, t. j. pretočiti ga je treba s pomočjo vinske sesalke in vinskih cevi. Vino se pa pretoči v sod, ki smo ga srednje močno zažvepljali.

Tudi s črninami, ki nagibajo k porjavenju, postopamo enako. Pri tem se ni bati, da se barva zgubi ali da postane presvetla; četudi barva začetkoma nekoliko pobledi, se prvotna barva čez nekaj časa zopet obnovi, kakor je to pokazala izkušnja.

Kje bomo spomladi sadili sadno drevje?

Naši ljudje le preradi mislijo, da je že vsak prazen prostor primeren za nasad sadnega drevja. Le počasi uvidevajo, ko se drevje nikamor ne gane, da prostor še niti od daleč ne odgovarja. Marsikak navdušenec si misli spočetka odpomoči z gnojenjem, misleč, da bo tako drevje pozneje enako uspevalo, kot v mladi dobi, ko mu je tak navdušen sadjar vneto gnojil in ga dobro oskrboval.

Naši povprečni sadjarji pa so še slabši, kot tak navdušenec, in si mislijo, da mora drevo rasti, čim je potaknjeno v zemljo. Treba pa je, da smo si enkrat tudi v tem vprašanju vsaj deloma na čistem, če hočemo, da nam sadno drevo da pravočasno vsaj toliko, kolikor smo izplačali v denarju in izgubili na času. — Sadjarstvo naj postane vendar enkrat pri dobitna panoga kmetijstva, kakor so druge panoge! Zato pa je predpogoj, da imamo sklenjene nasade predvsem na že od narave rodovitnih delih posestva in kjer je dana možnost, da gnojenje tudi še pospešujemo. Najboljši svet našega posestva je komaj dovolj primeren zlasti za finejše sadne vrste! Tak svet pa je le oni, ki je dovolj globok (vsaj 1.20 do 1.50 m), dovolj propusten za vlago, ni zamočvirjen in tudi ne presuh. Tudi sadna plemenena niso vsa enako občutljiva za te pogoje. Oreh n. pr. uspeva tudi v tleh z manj zemlje, zahteva pa tudi, da ni sloj prezgodaj neprodoren za korenine in zato uspeva celo v tleh, kjer bi vsako drugo sadno drevje že takoj v začetku odpovedalo, kot so gričevnata, gramoznata tla, ki so kot taka prodorna za orehove korenine in si zato morejo iskati hrane celo med skalovjem. Zato bi bilo pač nesmiselno, če bi dajali orehom prednost na boljših tleh, ki jih bolj kaže zasaditi z drugimi sadnimi plemeni, razen v slučaju, če uvidimo, da bi nam oreh dal tudi na najboljših tleh več kot vsaka druga kultura.

Če pa ne nameravamo nasaditi sklenjenih nasadov, ali če nimamo primernih prostorov zanje, tedaj posadimo drevo pač tja, kjer upamo, da bo najlepše uspevalo. Vsakega prostora je škoda, ker bi nam

drevo dalo kmalu stotake, če smo z drevjem pravilno postopali.

Nesmisleno bi tudi bilo, da sadimo kosmače v suhe lege, a druge sorte ob vodah in na drugih mokrejših tleh. V to svrho pa je treba prav dobro poznati vse zahteve sadnih plemen in si že naprej napraviti smotren načrt, kam pravzaprav spada posamezno pleme in kam sorta. Najhitreje še spoznamo, če skrbno prebiramo sedaj koncem zime novo, krasno delo, ki je izšlo prav zadnje dni. To je knjiga »Sadni izbor za Slovenijo«, ki jo je izdalo Sadjarsko in vrtnarsko društvo. V tej dragoceni sadjarski knjigi bomo kmalu spoznali, kam spada posamezna sorta.

Samo po sebi je sicer razumljivo, da spada najzlahotnejše sadno drevje tudi najbližje doma in na najboljše tlo; istotako je zopet razumljivo, da bomo gospodarske sorte sadili v bolj oddaljenih krajih, kajti tako sadje ni tako podvrženo tatvini, kot je najzlahotnejši plod.

Kar se tiče zemljišč pod kulturami, mo remo porabiti prav vse za sadne nasade. Zlasti primerni so zato dobro gnojeni travniki in tudi njive, pri katerih pa moramo paziti, da ni nasad pregost. Kakor vsaka druga kultura, tako je tudi sadno drevo zelo hvaležno za obdelan in odprt svet, kjer nam da največje dobičke in pri primernem nasadu nič ne škoduje kulturi pod drevjem. Privoščimo drevju plug in gnoj, pa bomo videli čudeže.

Sadni izbor za Slovenijo.

Ravnokar se razpošilja zlata knjiga za vsakega našega naprednega posestnika-sadjarja.

Sadjarsko in vrtnarsko društvo je izdalo knjigo »Sadni izbor za Slovenijo« in te dneve ne obžaluje nihče 65 Din, ki jih je že v naprej plačal za to knjigo, ki bi stala v Nemčiji najmanj 150 Din. Že iz tega lahko razvidimo, kako je računalo društvo, da da naročnikom za primeroma malo svoto knjigo, ki bi si jo moral nabaviti vsak sadjar z zlatom, ker mu bo dala ne le užitka, ampak tudi pouka! Saj je knjiga že na zunaj tako lepa, da se je ne bi sramoval prav noben salon, kaj še le za lepo in najboljše, izbrano sadje vneti sadjar. Vsebinska ni v sramoto lepi zunanji obliki, saj je pač tudi popisana od najboljšega, najprimernejšega za naše razmere! Pa ne le opisano, ampak umetniško naslikano! Slike, s katerimi se ponasajo kot najboljšimi tuji narodi, so tukaj zbrane tudi za slovenskega sadjarja. Pa ne le to, tudi domači izdelki, delo Jugoslovanske tiskarne, so za naše tiskarske razmere izredno lep uspeh. Življenje te knjige bo po sadjarjih pokazalo, v koliko bo ta knjiga koristna za gmotni dvig naših sadjarjev in za olepšanje naše sadjarske domovine. Naj bi bilo čim popolnejše! Ne moremo reči drugega, kot izreči Sadjarskemu in vrtnarskemu društvu iskreno zahvalo za ta dar, Jugoslovanski tiskarni pa priznanje za tako razkošno zunanjo obliko! Naj ga ne bo sadjarja brez te knjige! Naj bo preostanek te knjige razprodan še pred spomladjo, da dobimo z novim letom še obširnejše delo! Vsebinskim oblikovalcem te zlate knjige, g. M. Humeku, uredniku in g. prof. Priolu, popolno priznanje! Da bi nam dala še več takih del!

Prof. inž. Vinko Sadar:

Obvezno signiranje hmelja.

Hmeljarsko društvo v Žalcu novači zadnje dni občinske zastope proti uredbi o obveznem signiranju hmelja. V okrožnici trdi društvo, da bode obvezno signiranje hmeljarjem v neizmerno škodo. Pozivam Hmeljarsko društvo, da takoj natančno obrazloži, zakaj bode to producentom v škodo!

Producentom obvezno signiranje sploh ne more škoditi, pač pa trgovcu-spekulantu. Hmeljarni v Žalcu bi to pač zamoglo škoditi, kajti neobvezno signiranje bi izvršila hmeljarna, obveznega pa ne bode. Tako hmeljarna od obveznega signiranja ne bo imela dobička.

Zakaj se Hmeljarsko društvo zavzema za interese trgovine s hmeljem? Ona mora čuvati koristi hmeljarjev!

Naravnost zlobna je trditev, da se v Čehoslovaški republiki bridko kesajo, da so upeljali obvezno signiranje. Da to ni res, dokazuje odgovor, ki sem ga prejel na tozadevno vprašanje od Hmeljarskega društva v Žatcu na Češkem, ki se glasi: »Z obveznim signiranjem smo zadovoljni, zakon se je dobro upeljal in se je izkazal koristnega.« G. Maier-Weinerdrüne, član načelstva nemške sekcije Hmelj. društva v Žatcu, se je lani ob priliki poseta naših krajev izrazil skrajno pohvalno o obveznem signiranju na Češkem. Nemci bodo v kratkem upeljali obvezno signiranje po načrtu češkega zakona.

Obvezno signiranje bo zadelo v živo le nesolidne trgovce s hmeljem, producentu pa sploh ne more škoditi. To ve tudi vodstvo Hmeljarskega društva v Žalcu, ki pa klju btemu pošilja take pretirane okrožnice.

Občinski zastopi ne nasedajte, gospodje državni poslanci naj stvar temeljito proučijo, predno nastopijo proti, zbornica TOZ naj pa ve, da Hmeljarsko društvo s krivimi in neutemeljenimi naredbami pritiska na občinske zastope!

Gospodarski drobiž.

Vporaba umetnih gnojil v Italiji. V zadnjem času so v Italiji znatno padle

cene umetnim gnojilom. Tako se računa, da so današnje cene za 20 do 40% nižje, kakor pa so bile še pred nekoliko mesci. Na to znižanje je vplivala vlada v skladu z veliko »gospodarsko bitko«, ki jo vodi italijanska vlada v vseh panogah gospodarstva. To znižanje cen umetnim gnojilom je vplivalo v izredni meri na široke kmetijske sloje, tako da se vporaba umetnih gnojil v Italiji v zadnjem času izredno širi.

Obdelana zemlja v naši državi. Po podatkih ministrstva za kmetijstvo in vode je pri nas obdelana zemlja sledeče razdeljena: obdelana zemlja za žito, krompir itd. 6,354.494 ha, vrtovi 123.914 ha, travniki 1,718.219 ha, pašniki 2,721.516 ha, sadonosniki 353.807 ha, vinogradi 203.786 ha, barja in obrežja rek 141.799 ha. Od žitnih rastlin odpade na pšenico 1,863.696 ha, ječmen 393.266 ha, rž 214.217 ha, oves 395.535 ha in na koruzo 2,250.275 hektarov.

Železo — termometer kulture. Doba, v kateri živimo, se večkrat imenuje tudi: železna doba. Zato se v tej železni dobi tudi določa lahko kultura poedinih narodov v bolj ali pa manj kulturne po tem, koliko porabijo železa. Amerika, o kateri se pravi, da je na čelu civilizacije, porabi na posamezno osebo največ železa, in to po 100 kg letno. Nemčija porabi približno 90 kg, Avstrija 47 kg in Jugoslavija samo 13 kg letno na vsako posamezno osebo.

Žetev v Argentini in v Avstraliji. — Dve največji izvozniški deželi žitaric iz južne zemeljske poloble, Avstralija ter Argentini, sta objavili pred kratkim svoje predhodne cenitve žetve. Predvideva se, da bo dala v Argentini žetev pšenice izvanredne rezultate. Ta žetev, mislijo, bode bogatejša, kakor sploh kdaj do sedaj. V Avstraliji pričakujejo srednjo žetev, ki bo malo slabša kakor lanskoletna. Ceni se, da bodo v Argentini pridelali 65,000.000 q, v Avstraliji pa okroglo 30,000.000 q.

Iz orientalskega naprednega kmetijstva. Na Kitajskem, Japonskem in v nekaterih drugih delih Vzhodne Azije ne sejejo riža, pšenice in ostalih žitaric takoj na polje, ampak najprej v klijališča, koder se posamezne rastline razrastejo in okrepijo. Šele nato te rastline presadijo

na polje, kakor pri nas n. pr. paradižnike. Ta posel zahteva sicer mnogo truda in časa, zato pa daje tudi izredne uspehe, tako da je v tem Azija daleč nadkričila Evropo in Ameriko. Na Kitajskem pridelajo n. pr. na 1 ha riža po 88 q, v Ameriki pa 13 q, torej je razmerje 7:1. Na ta način pridelajo na Kitajskem na 1 ha po 180 q pšenice, v Evropi pa pri dobri letini in v naprednejših deželah po 20 q. Pred kratkim je neki dijak tehnike konstruiral še stroj, ki opravlja to kitajsko presajanje mladih rastlin z mnogo manj truda, toda z večjo brzino. To stroj opravlja avtomatsko vse posle, torej oranje, sajenje in nato pritiskanje biljk v zemlji. Pri tem poslu pride po 10 rastlin na en kvadratni meter, med tem ko je pri navadnem sejanju treba 240 do 500 zrn. Pri presajanju pa daje onih 10 zrn tri do petkrat toliko žita, kakor 240—500 zrn po starem načinu obdelovanja.

Novo rusko posojilo. Izvršilni osrednji odbor v Moskvi je odobril novo notranje posojilo v iznosu 100 milijonov rubljev. To posojilo je namenjeno izključno za kmetijske potrebe.

Zanimivosti.

Neverjetne morske globočine. Največjo morsko globočino so našli nemški učenjaki na Celebesu v Nagasaki na Japonskem in znaša 10.430 metrov, ki se razteza na dolžino 12 tisoč km. Ena druga globina od 9788 m je v tistem Oceanu. Morskih globin ne merijo z motvozi, na katere je pritrjen kak utež, ampak z eksplozijo. Njen pok prodre s hitrostjo 1490 metrov na sekundo skozi vodo. Morska tla ga odbijejo. Iz časovne razlike med pokom in odmevom se izračuna globina morja.

Umesten ukrep. Nemška vlada je sklenila, da se uradno ne bo udeleževala nobenih javnih prireditev in veselic, ki bi se obhajale od pepelnice do velike noči. Tudi nekateri nemški listi so prinesli izjavo, da več ne bodo priobčevali objav o prireditvah, ki se vršijo na najvišje praznike.

Udruženje katoliških gledaliških igralcev. V Parizu se je osnovalo udruženje katoliških gledaliških igralcev. Namen mu je omogočiti članom izpolnjevanje verskih dolžnosti in skrbeti, da se krščanska načela spoštujejo tudi na gledaliških odrih.

MALA OZNANILA

Cepljene trte za prihodnje sajenje, različnih vrst, na podlagi Rip. portalis, Rup. Göthe 9 in Ber + Rip. Teleki 8 B, nudi interesentom cenik brezplačno na razpolago: I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj. 21.

12.000 cepljenega trsja na Rip. Portalis in Göthe 9. Veliki Rizling, Pošcip, Muskat-Salvaner, Zlahtnina, prva vrsta se dobi pri Franc Seršen, trsničar v Veržeju pri Ljutomeru, n 300 kg ajdovega meda, cena po dogovoru 72

Proda se zidano in z opeko krito poslopje, 6 oralov njiv, 2 orala sadonosnika, 3 orale gozda, 1 oral vinograda, vse v dobrem stanju. Prodajalec: Slana Franc in Katarina, Bodislavci, Mala Nedelja. 115

Posestvo 21 oralov v Selnici ob Muri št. 59 se proda: Jakob Gobec, Št. Ilj Sl. g. 123

Šivalni stroj zelo dobro ohranjen, Singer, proda po nizki cni: Hinko Kralj, Maribor, Tvorliška cesta št. 30 109

Šivalni stroj se proda. M. Rola, Kremberg, Sv. Ana v Slov. gor. 145

Sadno drevje, jabolčne in hruškove divjake, prvovrstne, ima še nekaj tisoč za oddati: Frangež Franjo, ekonom, Bohova št. 32, p. Hoče. 136

Mlinarji, pozor! Prodan valcen in cilinder v dobrem stanju za 7000 Din M. Živec, Sv. Jurij ob P. 137

Posestvo, gozd, travniki in njive, se proda v Poljčanah 26, Jrnej Romeš. 139

Hišo s kmetijskim posestvom, primerno za rokodelca ali obrtnika, proda K. Mastnak, trg Planina pri Sevnici. 149

Cepljeno trsje vseh boljših vrst na priporočljivih podlagah, okoreninjena šmar. nica in divjaki se dobijo: Anton Turin, Modraže, p. Studenice pri Poljč. 132

Novozidana hiša z 2 oralama zemlje na prodaj. Je pripravna za penzionista. Naslov v upravi lista pod »Krasna lega«. 131

Iščem s 1. aprilom dobro idočo gostilno ali bufet v večjem mestu Slovenije. Prevzamem inventar. Ponudbe do 8. februarja na upravo lista. 151

V Trnovljah pri Celju se po jako nizki ceni proda eno omalo posestvo. Več se izve pri posestniku Fr. Gaber, Trnovlje št. 41, p. Celje. 144

Prodajam manjše posestvo stavbeno poslopje še v dobrem stanju. Špičnik šte. 43. Zg. Sv. Kungola. 141

Dopisnikom. Po sklepu listnične uredništva moramo sporočiti g. Josipu Perčicu, da bomo priobčili njegov članek ob prvi priliki. — Precetinci. Vaš dopis je inserat. Sporočite, če ga plačate, potem ga bomo objavili. — Polensak. Pustimo mrtvega na miru, ker mrtvi ne zanimajo javnosti, ako so bili v nadlego samo eni župniji. — Članek »Preveč hmelja« pride prihodnjič, ker tokrat že imamo preveč gospodarskih člankov in vesti.

Vinograd in stanovanjsko poslopje. V bližini Maribora se proda vinograd in druga zemljišča, velikost cca. 18 oralov, s stanovanjsko hišo, gospodarskimi poslopji in inventarjem. Interesenti naj vpošljijo na slove na upravo lista. 108

Na prodaj: mlatilnica, dobra in močna, z pretresacem, za pogon z gepelnom, plug obrtač z železnimi kovci, stiskalnik za seno, travniško brano, se proda ceno: Franc Kupnik, Podplat. — Kupim pa mlatilnico z čistilnikom za pogon z motorjem. 126

Kmetje, kupim večjo množino dobrega štajerskega vina. Cena do 10 Din liter, plačilo takoj ob sprejemu robe. Ponudbe na slovom zadnj postaje na: F. Černe, Moste št. 7, Ljubljana. 146

Služba organista in mežnarja se odda pri Sp. Sv. Kungoti. 129

Logarja, energičnega, resnega in preprostega moža z malo rodbino rabi takoj upravo graščine Turniš, pošta Ptuj. Ponudbe pismeno. 138

Močen pekovski učenec se sprejme v Mariboru, Aleksandrova cesta 81. 143

Sedlarski vajenec se takoj sprejme iz poštene hiše: J. Rihterič, Sv. Trojica v Slov. gor. 148

Krojaški vajenec želi priti k mojstru za učenca. Sv. Anton na Pohorju, župni urad. 107

Učenec se takoj sprejme pri Antonu Marčič, usnjari v Slov. Bistrici. Za hrano in obleko se bode skrbelo. 128

Zdravo dekle, staro od 14 let naprej, ubogih ali brez staršev se sprejme na posestvo na dežli za domača dela. Naslov v upravi lista. Se ev. tudi vzame za svojo. 68

Organist, dober pevovodja in zmožen voditi večje zbor, išče službe v kakem večjim kraju, prevzame tudi ob enem službo cerkovnika. Naslov v upravi. 140

Krojaški vajenec zdrav se sprejme pri Gašper Kreblinu, krojaši mojster, Slovenjgradec. 150

Viničar, starejši, oženjen, brez otrok, e sprejme, vila Babič-Purgaj, Počehova, Lajtersberg 256, pošta Maribor. 124

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu F. Repič, sodarski mojster v Ljubljani, Kolizejska ul. 18. 79

Priporočam svoje lastne izdelke kakor kotlje za žganje in za vodo ter perlo, posodo za kuhanje, cevi vseh vrst za tovarne, različne aparate. Izvršujem tudi točno in solidno vsa v mojo stroko spadalajoča dela po brezkonkurenčni ceni. 86

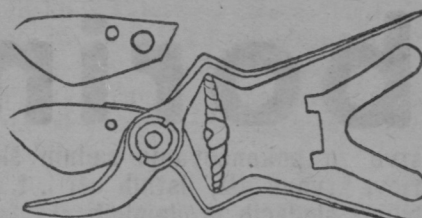
Dr. med.

Franc Schosteritsch

je otvoril 1. februarja 1928 svojo praksu kot **zobozdravnik v Ptuj** Cankarjeva ulica šte. 15

Ordinira: ob delavnikih od 8—11. ure in od 14.—16. ure, ob nedeljah in praznikih od 9.—11. ure. 147

Pozor vinogradniki!

Škarje za rezanje trte, izdelane iz najboljšega nemškega jekla se dobijo pri **NIKOLA PAIČ** mehaniker v

Kaštel Stari pri Splitu. Delavnica ustanovljena leta 1905 in izdelujejo letno 6 tisoč komadov. Garantira za 2 leti da se ne pokvari. Popravila se izvrše zastoj. Cena 80 Din komad. Naročila se pošiljajo franko na dom adresata po eden komad. Več komadov se pošlje po dogovoru. 142

Izdelava precizna in trajna. Dolgotrajna uporabljivost garantirana. Naročite. Prepričajte se! **NIKOLA PAIČ**, mehanikar, Kaštel Stari. Dalmacija.

Najboljše **garantirane** **cepljene** **trte** **zgodne** **breskve** **sadne** **divjake**

razpošilja najugodnejše: **J. GRADIŠNIK**, trto in drevesničarsko podjetje **DOBRNA PRI CELJU**. Cenik na zahtevo zastoj!

V vsakem petem paketu po pol kg zdravstvene sladke kave Viktor Jarc, ki je izvrstne kvalitete, se nahaja 2 Din v gotovini za premijo. 83

Vsakovrstno kuhinjsko posodo, okove za pohištvo in stavbe, razno orodje za mizarstvo, obrt po najnižjih cenah priporoča Josip Jagodič, Celje, Glavni trg št. 15. 50

Orehov les zdrav od 30 cm naprej debel od 2 m naprej dol, kupi po zelo visoki ceni franko vagon nakladalne postaje: Rudolf Der gan, trgovec, Laško. 78

Poročne prstale najcenejše pri

A. STOJEC

ure, zlatnina in srebrnina Maribor, Jurčičeva ul. 8 Popravila ur ceno in z jamstvom! Pišite nam in mi Vas obiščemo na dom z izbranim blagom. 88

Kupim staro zlato, srebro, srebrne krone in goldinarje po najvišjih cenah: C. Ackermann, urar v Ptuj, Glavni trg. 19

Tomažev. žlindra **Apneni dušik** **Superfosfat** **Kalijeva sol**

vedno po najnižji ceni v zalogi pri tvrdki

Lovro Petovar **Ivanjkovci.** 05

Artur Sills:

Smrtna past.

Ameriški roman.

Priredil Fr. Kolenc.

(Dalje.)

— Macaca ga zelo rada pleše — je udaril vmes Las Casas.

— Kaj je to? — ga je gledala Betka vprašaje.

— Macaca — je razlagal Dübello — je opica in tako nazivajo Argentinci Braziljance.

Las Casas se je zaničljivo smejal.

— Da, tako jih nazivajo: macaca.

— Braziljanec pa imenuje Argentina: persevejo — je nadaljeval Dübello.

— In kaj je to: persevejo? — se je zanimala Betka.

— Stenica — je kratko odgovoril Dübello in je z zadovoljstvom videl, kako je izginil smeh Las Casasu z obraza.

Betka se je smejala.

— Moj bog, kako čudni nazivi! Sedaj pa brž h Gregorju. Z maščevanjem grozi, ako se ladja takoj ne zgane. Zdi se mi, da se je že naveličal vožnje.

Dübello ga je v resnici našel v takem razpoloženju. Lepota luke Rio že ni vplivala na njega. Stol si je po-

5

stavil v najbolj skritem kotu na krovu, kjer je izlil svojo jezo na one, ki so brez dovoljenja skušali priti na ladjo.

— Kje si bil ves čas? — je zarenčal nad Dübello.

— Razgledal sem se nekoliko in zabaval.

— Koliko časa ostane ladja v Buenos Airesu?

— Pet dni. Morda odložiš povratek in boš pozneje potoval nazaj?

— Molči mi o tem! Mislim, da ne zapustim ladje.

Takim ljudem še nisem videl. Verjamem, Henrik, ko smo šli po tisti ulici, sem v prvem trenutku mislil, da so vsi iz norišnice pridivljali! Vsi so tulili, mukali in kričali ter plesali.

— Res, nekoliko preveč so bili veseli. V dneh karnevala je pač tako. Veš kaj, stekleno škatlo z zapuščeno tvojega prednika bi še rad videl. Zvečer jo pogledava.

Dübello in Gregor sta zvečer poiskala samotni kot. Dübello je takoj odprl kazeto in je »Gato Oro« medaljon primerjal z nakitom, ki ga je dobil od Juanite. Med obema mačkama ni bilo najmanjše razlike. Mali nakit je pokazal Gregorju.

— Čudo! — je vzkliknil Gregor. — Krasno delo!

A enega ušesa nima. Zakaj neki?

— Ali te ne spominja na neko stvar?

— Ne morem se spomniti! Kje si jo vzela?

Otrokom — lepo knjigo!

koliko lepih povesti je napisanih za otroke! Solske knjižnice, čitalnice in društva, založite se s knjigami za mladino! Vse slov. mladinske spise dobite v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6 in Koroška cesta 5.

Arborin

najboljše sredstvo za pokončevanje sadnih škodljivcev (kaparjev, krvave uši, listnih uši i. t. d.)
133 se dobi pri sledečih prodajalcih:

Ljubljana: CHEMOTECNA, Mestni trg 10 (proizvajalec).
Ljubljana: Kmetijska družba, Turjaški trg 3.
Maribor: Kmetijska družba, Meljska cesta 12.
Maribor: M. Kanc, drogerija, Slovenska ulica 10.
Novo mesto: Podružnica Kmetijske družbe.
Brežice: Zveza podružnic Kmetijske družbe za brež. okr.
Celje: Filip Vrtovec, Kralja Petra cesta.
Kamnik: Anton Lap.
Kočevje: Podružnica Kmetijske družbe.
Kranj: Franc Berjak.
Krško: Edvard Ivanuš.
Laško: Podružnica Sadjarskega društva.
Ljutomer: Martin Slivar, Ormoška cesta.
Mokronog: Srečko Šircelj.
Opotnica pri Konjicah: Bogomir Habit.
Ormož: Jakob Kukovec, vrtnar, Hardek.
Ptuj: Franc Brezovnik, nasproti samostanu.
Sevnica: Josip Škerlj.
Slov. Bistrica: Podružnica Sadjarskega društva.
Šoštanj: Ivan Senica.

Zahtevajte navodila za uporabo pri vseh prodajalcih.

Organist, dober pevovodja, zmožen voditi večje zборе, želi službe organista v kakšnem večjem kraju, trgu ali mestu. Sprejme tudi cerkovništvo. Ker je oženjen, želi primerno stanovanje. Nastop po dogovoru. Ponudbe pod »Dober pevovodja« na upravo lista. 100

Sprejme se služkinja iz dežele, pridna in poštena, stara 16 let, ki zna nekoliko domača ter poselska dela opravljati. Josip Drekopec, pekarna, Šmarje pri Jelšah. 119

Išče se zanesljiv majer z 2 delavskimi močmi. Električna žaga M. OBRAN, Maribor. Tatjenbachova ulica. 135

OBČNI ZBOR

Posojilnice pri Sv. Lenartu v Sl. g.

se vrši dne 20. marca 1928 ob 14. uri v zadružni pisarni, v slučaju nesklepnosti pa tri tedne pozneje t. j. 10. aprila 1928 ob isti uri na istem mestu brez ozira na število navzočih zadružnikov.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev bilance za leto 1927.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Predlogi.

125

— Nocoj sem jo dobil. Poglej obe mački!
— Tristo zelenih! Saj sta popolnoma enaki! In to si ti dobil včeraj?!

Dübell je prikimal.

— Ne vem, kdo je bil, ki mi jo je dal, sumim pa, da spada k družini Gato Oro. Obraza nisem videl.

— Kako je to mogoče?

— Masko je imel.

— Masko? Ljubi Bog, to je vendar izvrstna zgodba.

— Ne tako izvrstna. Na pust je vsakdo maskiran.

— Toliko pa vendar veš ali je bila dotična skrivnostna oseba ženska ali moški?

— Ženska. In to je vzrok, da ne smem več povedati.

Gregor je pregledoval mački.

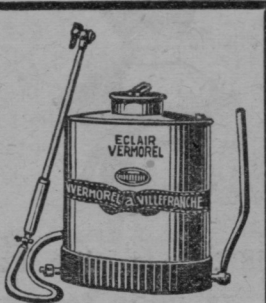
— Preštudirajva še enkrat pismo — se je oglasil Dübell. Prečitaj ga, prosim, počasi in jasno.

Gregor je razgrnil pergament in je polglasno začel čitati:

»Poišči hrib in ko je po dnevu svetel in jasen, se obrni s hrbtom proti reki in glej proti vzhodu. Od tam boš videl tri skale, ki tvorijo trikot, pod vzhodjem jezera, gozdov in dreves, ki so jih nazvali »puščice«. Ne smeš iti na desnem bregu jezera, marveč na levi in »puščice« naj ostanejo na tvoji desnici; po brvi idi

Žužno-štajerska hranilnica Celje

v lastni hiši Cankarjeva ulica št. 11, nasproti pošte. — Ustanovljena leta 1880
sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure in jih obrestuje po kolikor mogoče najvišji obrestni meri. Rentni davek plačuje hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo okraji: Gornjigrad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj, Vransko in rezervni zaklad. Hipotekarna posojila in vsakovrstni drugi krediti pod ugodnimi pogoji. Pošne položnice na razpolago. 8

Originalen francoski

Eclair Vermorel

je najboljša brizgalnica na svetu. 134

Generalno zastopstvo

Barzel d. d., Subotica

Zahtevajte cenik!

Dobi se lahko povsod.

Točilnico, delikatesno trgovino ali dobro idočo gostilno takoj ali v 2 mesecih prevzame. naslov pri upravi tega lista pod: „VELIKOPOTEZNA 1000“. 127

Denar

naložite najboljše in najvarnejše pri

Posojilnici v Gornji Radgoni

registr. zadrugi z neomejeno zavezo

Obrestuje hranilne vloge brez odpovedi po

6%

na trimesečno odpoved po

7-8%

5

Fran Strupi, Celje

Vam priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevzema vsakršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Na drobno in na debelo.

Na drobno in na debelo.

preko vodnega padca. Čuvaj se reke malih rib, ki sledi. Od tam idi v suho ožino; tam pusti konje.»

— To je vse. O manjkajočem ušesu ni govora.

— Nič ne stori. Pismo je kljub temu velike važnosti in z iskanjem zaklada bo treba na vsak način začeti. Iz tega seveda ne bo nič, da bi se ti s prvo ladjo vrnil domov. Stvar moramo izpeljati do konca. Odkar imam ta nakit imam upanje, da trud ne bo brezuspešen.

Komaj je Dübell to izpregovoril, je skočil kvišku in je zgrabil Gregorja za roko ter vlekel na drugo stran ladje.

— Nekdo je prisluškoval! — je šepetal. — Si tudi ti slišal?

— Neumnost, prijatelj! Nikogar ni na krovu.

Dübell je zmajal z glavo.

— Prepričan sem, da naju je nekdo opazoval. Slišal sem šum. A kje se je mogel kdo skriti?

Pozorno je gledal krog sebe in navzgor. Ravno nad mestom, kjer sta sedela, je opazil malo okence, ki je bilo odprto.

— Pametna sva — je mrmral. — Miren kraj iščeva in se vsedeva ravno tu pod odprto kabinsko okno. Čakaj malo.

Dübell je šel od odprtega okna do hodnikovih vrat. Potem je stopil na hodnik. —

„Iz otroških ust“

izveste marsikatero smešno in modro. Prva zbirka izve že izšla v Tiskarni sv. Cirila. Naročite si jo! Stane le Din 8.—.

KAKO LOVIJO NA SVETU NAJBOLJ RAZŠIRJENO RIBO?

Najbolj razširjena riba, kadar je vlovljena ter pripravljena za jed, je slanik. Ta riba potuje ob času vrstitve v neizmer- n jih množinah proti obrežjem. Tak slanik- ov vlak je včasih po več kilometrov dolg in ravno toliko širok, da, tako gosto so te ribe skupaj natlačene, da so celo čolni, ki nalete na tak val, v nevarnosti, da jih množica rib dvigne iz vode, nakar se lahko prevrnejo in potope, kar se je že večkrat zgodilo. Toda slaniki menjajo svoje smeri preseljevanja Opazovali so, da jih v gotove kraje tudi do 50 let ni bilo, potem pa zopet redno vsako leto. Slanik je zelo občutljiv glede temperature vode, zato se poda v vodne tokove, ki mu najboljše prijajo. — V evropskih vodah vrše lov na slanike večinoma le na obalah Anglije, Škotske, Norveške in Nizozemske. Tudi tu je moderna iznajdba, to je aeroplan, velike koristi. Letala se dvignejo in opazu- jejo morsko gladino. Ko opazijo, da se bliža velik val slanikov, javijo to brezžič- nim potom v pristanišča, nakar po več ti- soč čolnov, motornih in parnih, odpluje v označeno smer. Samo v Angliji je v ta namen pripravljenih 1300 vozil z 12.000 mornarji na krovu. 20 do 60 km od brega vržejo v morje mreže, ki včasih dosežejo skupno dolžino 3000 km. Polno obloženi se nato čolni in parniki vrnejo na obre- žja. V angleških pristaniščih Jarmout in Lowestoft vlada nekaj časa veliko vrve- nje in se dela noč in dan. 6000 ljudi je zaposlenih s spravljanjem slanikov v za- boje in sodove. Cela pokrajina diši po sla- niki, kamor človek stopi ali pogleda, le- že slaniki, sveži, soljeni, prekajeni, vse- povsod nič drugega kot slaniki. L. 1925 so v gori označenih dveh mestih razpo- slali nad 100.000 sodov slanikov. Računa- jo, da samo v evropskih vodah nalovijo vsako leto nad 10 milijard slanikov. Že sama Nemčija uvozi vsako leto nad 1 mi- lijon sodov slanikov in Anglija potrebuje za svoje državljane na leto 1.300.000 so- dov slanikov. Kako ogromne množine pa jih pojedjo šele Rusi!

Preživel šest papežev in pet kraljev. V Turinu je umrl najstarejši duhovnik v

Italiji in najbrže tudi najstarejši na sve- tu sploh, don Oreste Perogalli. Bil je do zadnjega časa čil in zdrav ter mladeniško živahen. Samo noge so mu odpovedale in je zadnja štiri leta svojega življenja pre- živel v naslonjaču. Preživel je šest pape- žev in pet kraljev ter doživel vse vojne od 1848—1918, 50 let je poučeval v turinskih gimnazijah latinščino in grščino.

Koliko plačujejo velesile za oboroževa- nje? Amerika je trošila pred vojno 1914-1918 za oboroževanje 240 milijonov do- larjev, danes pa 580 milijonov; Anglija 355 milijonov, danes 509 milijonov; Ita- lija 125 milijonov, danes 182 milijonov dolarjev. 82 odstotkov vseh izdatkov svo- jega proračuna izdaja Amerika za odpla- čevanje dolgov prejšnjih vojn in za pri- pravljjanje nove, leta 1913 pa je ta odstot- tek znašal samo 68%.

Koliko človeških življenj imajo na ve- sti boljševiški voditelji? Boljševiška poli- cija je usmrtila od leta 1917 do leta 1921 1.766.098 oseb in sicer: 3755 učiteljev, 8800 zdravnikov, 1243 duhovnikov, sploh 192.350 rokodelcev, 864.700 kmetov. Ra- čunajo, da znaša število vseh smrtnih žr- tev boljševiške podivjanosti tri milijone oseb.

Kazen za nerazobešene zastave. V Vu- kovaru je policija pozvala na odgovor- nost vse one hišne lastnike, ki niso dne 1. decembra lanskega leta ob obletnici u- jedinjenja razobesili zastav na svojih hi- šah. Srezki poglavar g. Jovan Dotlič, ki je obenem tudi vršilec dolžnosti upravi- telja policije, je kaznoval nad 200 siro- mašnih hišnih lastnikov, ki tudi niso raz obesili zastav in sicer vsakega na 4 dni zapora ali 100 Din kazni. Vsak od teh si- romašnih hišnih lastnikov je moral naro- čiti zastavo po najmanj 200 Din, kar znaša za vse zastave 40.000 Din.

Občni zbor vinarskega društva.

se je vršil dne 26. t. m. ob 11. uri dopol- dne na vinarski in sadjarski šoli v Mari- boru. Navzočih je bilo okrog 50 delega- tov in vinogradnikov. Zborovanje je otvo- ril podpredsednik g. svetnik Zidanšek, ki

omenja odstop velezaslužnega dosedaj- nega predsednika g. profesorja Majcena, kateremu izreče občni zbor prisrčno za- hvalo za dosedajno vneto delovanje. Pr- ve težkoče so premostene, društvo pa še čakajo velike naloge, kakor n. pr. vpraša- nje sortimenta za bodoče trsne nasade itd. itd.

Tajniško poročilo g. inž. Zupaniča ome- nja, da se je vso delo društva dosedaj o- sredotočilo bolj na organizacijo vinograd- ništva in sicer potom reklamnih prospet- tov in vabil. Društvo je tudi interveni- ralo pri oblasteh glede trgovskih pogodb, zaščitne carine, uvoza vina v Avstrijo i. t. d. Društvo šteje sedaj že 1376 članov.

Vestno sestavljeno blagajniško poročilo izkazuje že premoženjski prirastek.

Nato je poročal urednik »Naših goric«, g. ravnatelj Zmavc, o težkočah pri sesta- vi lista, ter je pohvalno omenjal veliko število sotrudnikov, tako da bi list lahko izhajal celo na 32 straneh. Ker imajo na- ši kmetski ljudje po zimi več časa za čit- tanje, je predlagal, naj bi list v zimskih mesecih bil bolj obširen, nego poleti. To je bilo soglasno sprejeto. Na predlog g. župana Brenčiča se izvoli uredniški od- sek: dr. Leskovar, Bouvier, Zabavnik in Zidanšek.

Predlogi glavnega odbora se soglasno sprejmejo: 1. Zvišanje članarine od 20 na 30 Din. 2. Prihodnji občni zbor se vrši meseca maja v Krškem. 3. Vinarsko dru- štvo, podružnica Ptuj, naj priredi prihod nje leto zopet razstavo.

Volitve načelstva so soglasno potrdile za načelnika: oblastnega odbornika g. Zu- paniča za I. podpredsednika: oblastnega referenta g. Zidanška; za II. podpred- sednika: g. Bajuka iz Dolenjskega; v od- bor pa so bili po daljši debati izvoljeni sledeči: Brenčič, Bouvier, Košar, Goriup, Rajh, Robič, Zabavnik, Zupanič, Spin- dler.

Med predlogi članic so bili sprejeti sle- deči: glede oddaje cenejšega trsja iz dr- žavnih, oziroma oblastnih trsnic; proti točenju in sajenju šmarnice; naj bi Kme- tijska družba prirejala svoje občne zборе tudi na Štajerskem; o viničarskem redu, ki se naj prouči; glede cenejšega uvoza ga-

— Štev. 604. — je rekel, ko se je vrnil. — Sedaj bodeva vprašala, kdo stanuje v oni kabini.

Z gospodarjem ladje je bil dobro znan, ker sta večkrat pila skupaj žganje, zato mu ni bilo težko izve- deti, kdo potuje v kabini št. 604.

— V št. 604. — stanuje madam Alvear, žena ugled- nega Amerikanca. Govori samo španjolsko. Dali zna holandski? Kolikor vem, niti besede.

Dübell se je vrnil k prijatelju in mu povedal, kar je izvedel. Vrnila sta se na prejšnji prostor. Dübell je pograbil stol in je dvakrat močno udaril po steni kabine.

— Ne razbijajte! — se je slišal glas v španjolskem jeziku.

Dübell se za trenutek niti ni premaknil. Potem pa je zgrabil Gregorja za roko.

— Gromal! Glej plamen, ladja goril! — je glasno jecljal.

Gregor je skočil pokoncu.

— Kje?

Dübell ga je sunil proč in napeto prisluškoval. V kabini je ostalo vse tiho.

— Stara dama gotovo ne zna holandski, ker bi drugače ne ostala tako mirna.

Peti dan so zapustili Rio de Janeiro, Gebria je plula navzgor po reki La Plata. Las Casas je peljal Betko na krov.

— To je Rio de la Plata — srebrna reka — je rekel. — To je bila pot starih raziskovalcev. Po tej reki so pripluli moji predniki. Tu so bili boje za svojo domovino.

Besedo »domovina« je tako mirno in tako ponosno izgovoril, da je Betko ganil.

— Ker ste tu, bi vam rad pokazal vse, kar je naj- lepše v Argentini. Brata sem povabil na svoj dom in on je z veseljem obljubil, da gre z menoj. In tako bom imel srečo, da vam pokažem svoj domovino Sv. Martin.

— Zelo ste ljubeznivi, g. Las Casas — se je zahva- lila Betka. Prav rada grem z vami.

Las Casas je povabil tudi Dübella. Stvar se mu ni dopadla, ker sta Gregor in Betka sprejela povabilo, ga tudi on ni odklonil. Casasu namreč ni zaupal in tako je hotel biti vedno poleg Goversa in Betke. Sel je v kabino, da bi se pripravil za pot. Komaj je vstopil, je zagledal poleg ogledala nekaj belega.

Bila je kuverta. Odprl jo je in izvlekel iz nje veliko polo papirja, na katerem je bilo zapisano:

»Nocoj ob ednajsti uri ste čakani v Cafe Peru, Pedro de Mendoza — Juanita.«

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
„BESEDE ŽIVLJENJA!“
 Naročite ta fanovski molitvenik,
 ki stane 22 Din, v usnje z zlato
 obvezo pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantje

lice; glede skupnega dela vseh kmetijskih društev v Jugoslaviji.

Ob ½ dveh popoldne je predsednik g. Zupanič zaključil prav dobro uspeli občni zbor.

Oblastni poslanec živinozdravnik Pirnat.

Ali so nam okrajni ekonomski res potrebni.

»Kmetovalec« kot uradno glasilo Kmetijske družbe za Slovenijo je gotovo iznenadil marsikaterega izmed članov imenovane družbe in bravcev, ko je prinesel v svoji 3. številki iz leta 1921, torej skoro že pred 7 leti, obširnejši članek z naslovom »Okrajni in okrožni ekonomski v Srbiji«.

I.

Mnenja sem, da ne bo odveč, ako ta-le članek radi boljšega razumevanja te more razprave navedem dobesedno. Glasi se sledeče:

»Ker je baš sedaj to vprašanje na dnevnem redu in se v kmetijskih in strokovnih krogih mnogo govori o okrajnih ter okrožnih ekonomskih, ki se bodo pri nas nastavili, ko bodo urejene razmere na znotraj, hočem podati kratek pregled o njihovem delovanju v Srbiji.

Srbski zakon glede nastavitve drž. ekonomov v Srbiji datira iz leta 1898. Tam je vsakemu okrajnemu glavarstvu (srežu) in okrožju (okragu) prideljen kmet. strokovnjak. So to po večini kmetijski sinovi, absolventi kmetijskih šol, imajoč nekaj let prakse na kakem drž. posestvu. Okrajni ekonomski so referenti v kmetijskih zadevah okrajnih glavarjev, okrožni ekonomski okrožnih načelnikov. Ti imajo skrbeti za procvit in napredek kmetijstva v dotičnem okraju, oziroma okrožju. Drž. ekonomski skrbijo za razvoj kmetijskih društev in zadrug v svojem okraju, prirejajo po okraju predavanja ter navaajo kmetovalce z domačo, preprosto ter popularno besedo k umnemu gospodarstvu. Zaradi tega morajo biti večji vseh kmetijskih panog, pred vsem poljedelstva, živinoreje, travništva, vinoreje in sad

jarstva ter dobro poznati kmetijske razmere dotičnega okraja.

Ne samo z besedo, ampak tudi v praksi je treba preprostem in konservativnemu kmetovalcu pokazati zboljšanja in napredek v kmetijstvu. Zaradi tega ima vsako glavarstvo vzorno posestvo (zasadnik), oziroma kmetijsko postajo, ki obsega 10 do 20 ha zemlje in tudi več. Tu je pred vsem vzorni hlev, na njivah in travnikih se delajo poizkusi z umetnimi gnojili, iz drevesnice in trtnice se oddajajo drevesa, oziroma trsje posestnikom dotičnega okraja po znižani ceni. Ekonomski imajo poleg kmetijskega referata pri okrajnem glavarstvu obenem tudi vodstvo teh vzornih posestev.

Drž. vzorna posestva so dostopna vsakemu kmetovalcu, kjer se lahko na lastne oči prepriča o napredku posameznih panog v kmetijstvu. Na teh posestvih prirejajo ekonomski dvakrat na leto praktične tečaje, ki trajajo do pet dni. Na te tečaje mora poslati vsaka občina vsaj po dva udeleženika.

Ekonom mora biti vedno v zvezi z župani in kmetovalci v okraju in jim biti vedno na razpolago z nasvetom in s poukom ter poznati vse vrline pa tudi slabosti preprostega kmetovalca.

Drž. ekonom mora biti vedno v zvezi s kmetovalci v okraju, prirejati po potrebi predavanja ter skrbeti za razvoj kmetijskih društev in zadrug.

O svojem delovanju in uspehu v okraju mora ekonom redno, mesečno in letno poročati ministrstvu poljoprivrede v Beogradu. To poročilo obsega stanje vseh kmetijskih panog v okraju, vreme, elementarne neizgode, razne pojave škodljivcev v kmetijstvu ter setveno in žetveno statistiko.

Delovanje okrožnih ekonomov je do malega isto, kakor okrajnih. Oni nadzirajo podrejene okrajne ekonomski, jim dajejo potrebna navodila in delujejo z naveti in s kmetijskim poukom za razvoj in procvit kmetijstva v okrožju. Vsako leto pozove vse okrajne ekonomski svojega področja na sestanek, posvetujoč se tako vsestransko o delu za dobrobit dotičnega okraja v bodočem letu.

Državni ekonomski so si s svojim nurnim delovanjem za napredek kmetijstva in popularnim nastopom med tamkajšnjimi kmetovalci pridobili vsestransko zaupanje. Ekonomski je nekak zaupnik in svetovalec ne le v kmetijskih, ampak tudi v splošno vseh drugih zadevah tamšnjega kmetijskega ljudstva.

Po istem načinu najbode tudi pri nas čim preje nastavitvi pri posameznih okrajnih glavarstvih državne ekonomski. Pred vsem bi se gledalo na to, da bi se nastavilo za to ljudi, ki so s primerno šolsko izobrazbo in prepotrebno prakso pripravili na to važno in za napredek našega kmetovalca tako potrebno mesto. — A. Dular.

(Dalje prih.)

Organistovske zadeve.

Redni občni zbor Društva organistov za mariborsko škofijo se vrši dne 20. februarja t. l., ob 10. uri dopoldne v sobani SLS v hiši na Koroški cesti št. 1, poleg cerkve sv. Alojzija v Mariboru. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Govor o pokojninskem zavarovanju organistov. 5. Proračun in določitev članarine za leto 1928. 6. Volitev novega odbora. 7. Razni predlogi in slučajnosti. — Člani društva imajo polovično vožnjo na železnicah. Vsak naj zahteva na svoji odhodni postaji vozni listek do Maribora z mokrim žigom. Tega listka ob prihodu v Maribor na postaji ne sme oddati. Ta listek bode veljal tudi za nazaj. Na članski legitimaciji mora vsak imeti potrjeno, da se je udeležil občnega zbora. Torej, da ne bode pomote, še enkrat: Nobeden naj ne zahteva polovičnega voznega listka do Maribora, ampak celi vozni list do Maribora, pač pa mora ta list imeti vzadaj mokri žig (pečat) tiste postaje, kjer kdo vstopi. — Kdor še ni član, lahko pristopi v Mariboru, tam dobi člansko legitimacijo in ima potem istotako polovično vožnjo. — Organisti, pokažite svojo stanovsko zavest in se tega važnega občnega zbora v prav obilnem številu udeležite! Ob tej priliki tudi lahko vsak poravna zaostalo članarino.

Pozvonil je.

— Ste vi prinesli to pismo? — je vprašal strežnika.

— Ne, g. Dübello.

— Kdo pa ga je potem neki prinesel.

— Niti slutim ne.

— Dobro, hvala!

Dübello je kar zijal. Kako je moglo priti to pismo v njegovo kabino, ko je vendar pustil Juanito v Rio de Janeiro. Morda ga je komu izročila in ga je ta vtihotapil v sobo. —

Naposled so lahko zapustili ladjo. Las Casas je Gregorju in Betki pomagal pri izstopu. Pri tej priliki se je pokazalo, kako velik vpliv ima doma. Bilo mu je treba le namigniti in paketov sploh pregledali niso. Na obrežju jih je čakal velik avto, ki je drvel z njimi v hotel Plaza. Tu je bilo že vse naročeno in hotelir jih je peljal v najlepše sobe.

V.

Henrik Dübello je zopet prečital Juanitino pismo: »Nocoj ob ednajsti urite čakam v Café Peru, Pedro de Mendoza — Juanita.«

Te besede so zelo razumljive. A kako čuden kraj za sestanek! O Café Peru ni vedel ničesar, o ulici Pedro de Mendoza pa mu je bilo znano, da je zloglasna.

Kako je moglo priti dami, kakoršna je Juanita, na misel, da gre tje?

Mogoče je to pismo le past, ker je El Boca, kakor nazivajo ulico Pedro de Mendoza vsi mornarji sveta, kraj, kjer človek lahko doživi vsakovrstna presenečenja in ni redek slučaj, da se vrne od tam z razbito glavno, ali pa tam obleži za vedno.

Dübello se ni mogel odločiti, da bi šel. Vplivalo je na njega tudi razmerje, ki se je zadnji čas razvilo med Casasom in Betko. Ni se mogel otresti misli, da preti dekletu nevarnost. Morda mu je celo Casas nastavljal to past! Saj ga je v Rio de Janeiro razžalil in ni mogoče pričakovati, da bi se Argentinec ne maščeval.

Nasproti temu so mu zopet migljale pred očmi Juanitine besede: »... da vedno prideš, kamorkoli ti naročim!«

— Grem! Videti hočem, kaj je na stvari.

— Gospod, vaš avto je tu! — je javil vratar.

Dübello je potipal žep, da se prepriča, ali ima revolver in se je vsedel na avto.

Pri »Darseni« je obstal in izstopil. Pred njim je ulica Pedro de Mendoza, nekoliko bolj razsvetljena kot druge sumljive ulice; a v kljub temu pa je še dovolj temna.

Dalje prih.

Ve morate imeti knjigo
"KADAR ROŽECVETO"
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta

»Priatelj zdravih« »tolažba bolnih«

tako so nazivali že naši stariši in dedje
pravi lepodišči „Fellerjev“ bol ublažujoči

tako so nazivali več kot 30 let njegovi zvesti odjemalci to priljubljeno narodno sredstvo in kozmetikum in v mnogim zahvalnih listinah priznavajo, da se imajo zahvaliti edino se obvarovali pred prehladom, kihanjem, influenco, gripo, kašljem, hripavostjo, kakor tudi, da niso trpeli na nespavanju, nervozi in slabosti.

Ker kaj je vzrok vsem tem težavam? V največji meri je krivo nezadostno negovanje telesa in slabi obtok krvi! Toda s čim se telo najbolje neguje

in na kaki način se krvotok najneškodljiveje in najugodnejše pospešuje? Potom otiranja, mazanja in pranja s pravim »Fellerjevim« Elsafluidom, kateri je prirejen iz sokov raznih zdravih rastlin, in koja uporaba zunanja kakor tudi notranja prija želodcu in vsemu ostalemu telesu. Poizkusite! Kmalu bo Vaše razpoloženje veselo, Vaš tek izvrsten, volja do dela se bo ojačila, čutili se boste osveženi in pomlajeni! Toda, kje si boste nabavili ceno pravi »Fellerjev« Elsa-Fluid?

V lekarnah in vseh tozadevnih trgovinah, kjerkoli boste zahtevali. Povsod boste plačali za poizkusno stekleničko 6 Din, za dvojno 9 Din, za specialno steklenico 26 Din. Ali ako naročite direktno po pošti, stane z omotom in poštnino vred 9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici 62 Din. Nasprotno 27 poizkusnih ali 18 dvojnih ali 6 specialnih samo 139 Din. Naslov označite jasno: Lekarnar

EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA
Elsatrg 341, Hrvatska.

Poročne prstane

vsake vrste kupujete
najbolje in najceneje
pri urarju in slatarju:

F. Kneser
prej A. Kiffmann

Maribor
Aleksandrova cesta 27
(pri glav. kolodvoru).
Istotam največja zaloga
vsakovrstnih ur po
brezkonkurenčnih cenah. 15

Prepričajte se sami!

BLAGO

Za ženin in neveste.
vileni robci, platno,
hlačeovina i. t. d. i. t. d.

se dobijo po naj-84
nižjih cenah pri

L. TRPINU
Maribor. Glavni trg 17

Imamo čez 32 nadomestnih preparatov
in ponaredb Distol! Kateri od teh preparatov je pravi? Ali hočete vse poskusiti?

Ze vsak poljedelec ve, da je

„Distol“

najsigurnejše sredstvo proti metiljavosti,
ki je izkušeno na milijonih živin.

Male kapsle za ovce z napisom v cirilici

„ДИСТОЛ“

Velike kapsle za govedo z napisom v latinici

„DISTOL“

Izdelovanje „DISTOLA“ se vrši pod trajnim nadzorstvom klinike za govedo na veterinarski fakulteti vseučilišča v Zagrebu (Prof. Rajčević). Varujte se pred ponarejenimi in nadomestnimi preparati! — Navodila daje in brezplačno pregledovanje govejega blata oskrbuje

KASTEL, tvornica kemičnih izdelkov, Karlovac. 1477

KMETOVALCI, POZORI!

Kar je bilo nekdanj, to velja tudi danes. Uporabljajte staro, vsestransko preizkušeno sredstvo redilni prašek za žito, vino, posebno za prašiče:

Zakonito zavarovana znamka „MASTELIN“

Samo poskusite in prepričali se boste! Dobi se v vseh trgovinah na deželi in v glavni zalogi

1630

A. KOSEC, MARIBOR.

NOVO!

102

NOVO!

Na novo upeljana zaloga vsakovrstnega usnja, podplatov in č-vljarskih potrebščin

VALENTIN DREO, SV. TROJICA
SLOV. GOR.

Priporočam cenj. občinstvu svojo najboljšo kvaliteto usnja iz prvovrstne tovarne v Sloveniji ter po najnižjih cenah. — Kupujem tudi svinjske kože in poljske prideke po najvišji ceni.

POSTREŽBA TOČNA! POSTREŽBA SOLIDNA!

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Stolna ulica 6 r. z. z n. z. Stolna ulica 6

Obreduje hranilne vloge
brez odpovedi po 6°/o

na trimesečno odpoved po
8°/o

Zmagovalka

u tekmi za najmanjšo ceno je Suttnerjeva prava švicarska budilka št. 105

Ona ima zaneslj. Ankarjev stroj vključ 3 l. jamstvom le Din 64-20

Ravno tako prava švicarska žepna ura št. 100 Ankarjev stroj Remontoir-Roskopf samo Din 49-60

Anker-Remontoir-Roskopf št. 111 z 3 letnim jamstvom za samih Din 69-20

po povzetju ali vnaprej poslani vsoti.

Noben riziko! Kar ne dopade se zamenja ali denar vrne.

Veliki ilustrovani cenik ur, verižice, zlatih in srebrnih predmetov vsest kakor tudi cenik stolne drugih up. rabnih predmetov, dobite brezplačno, ako pošljete svoj natančni naslov

Svetovni hiši ur H. SUTTNER - LJUBLJANA št. 992

Do sedaj je

preteklo polnih devet let, odkar sem spoznal »Thürpil« (tirpil). To sredstvo je učinkovalo naravnost presenetljivo. Od tedaj rabimo samo »Thürpil« proti driski telet in pračičev.

L. G. načelnik poljed. okr. zadruga v H.

»Thürpil« se dobi pri živinozdravnikih in lekarnarjih.

Edina tvornica: Cl. Lageman, Chem. Fabrik, Aachen.

Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

KLOBUKE, ZIMSKO PERILO, ČEVLJI, OBLEKE (moške in otroške) gamaše, plašče, kravate i. t. d. kupite najceneje pri 1637

Jakob Lah - Maribor samo Glavni trg 2

Velika izbira, najnižje cene!

ANTON LEČNIK URAR - ZLATAR - OPTIK
CELJE, GLAVNI TRG 4

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine, očal, poročnih prstanov. — Kupuje srebrne krone po najvišji dnevni ceni. 1501

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica Maribor

V lastni novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo. — Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu. 13

Pooblaščen prodajalec srečk drž. razredne loterije.

Oglas v „Slovenskem Gospodarju“ ima največji uspeh!

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo
v lastni hiši, Cankarjeva ulica 4 poleg davkarije.

Pri njej je denar najbolj varno naložen, vsled tega, ker je to soliden kmetski denarni zavod in ker jamčijo poleg hiš in rezerv vsi člani, kojih število znaša nad 3000, za varnost vlog z vsem svojim premoženjem. To jamstvo prekaša daleč stanje vseh hranilnih vlog, ki presegajo vsoto Din 52.000.000.—. Posojila na vknjižbo, poroštvo in zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Vi
iščete
zastonj

trgovino, kjer
bi se boljše in cenejše kupilo kakor pri 1569

Franc Kolerič v Apačah

Dnevno prihajajo velike množine poletnega blaga v najnovejši in najlepši izpeljavi.

Najvarneje in najugodneje se nalaga denar pri pupilar. zavodu, ki obstoja že 64 let

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča, ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Za hranil. vloge jamči poleg premoženja hranilnice
še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. — Vse prošnje rešuje brezplačno.